

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA

GRAD RIJEKA

Gradonačelnica

KLASA: 024-02/25-01/65-6

URBROJ: 2170-1-02-00-25-2

Rijeka, 15. 7. 2025.

Gradonačelnica je 15. srpnja 2025. godine donijela sljedeći

z a k l j u č a k

1. Donosi se Odluka o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća Grada Rijeke, u predloženom tekstu.

2. Zadužuje se Upravni odjel za poslove Gradonačelnika, Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu da tekst Odluke iz točke 1. ovog zaključka objavi u "Službenim novinama Grada Rijeke".

GRADONAČELNICA

Iva RINČIĆ

Dostaviti:

1. Upravni odjel za odgoj i obrazovanje,
kulturu, sport i mlade, n/r Ive Erceg,
Plamene Šarlije, Renata Kostovića

2. Upravni odjel za poslove Gradonačelnika,
Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu,
n/r Verene Lelas Turak i Vesne Jurković

Na temelju odredbe članka 20. stavka 6. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi („Narodne novine“ broj 83/22), članka 5. stavka 4. Odluke o osnivanju kulturnih vijeća Grada Rijeke ("Službene novine Grada Rijeke" broj 5/25) i članka 58. Statuta Grada Rijeke ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 24/09, 11/10 i 5/13 i "Službene novine Grada Rijeke" broj 7/14, 12/17, 11/18 – pročišćeni tekst, 2/20, 3/21 i 4/25) Gradonačelnica Grada Rijeke, 15. srpnja 2025. godine, donijela je

ODLUKU
o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća Grada Rijeke

I.

U Kulturno vijeće za glazbenu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Danijela Perković Frleta, mag.mus., mag.musicol., za predsjednicu
- Tonči Grabušić, glazbenik, za člana
- Tatjana Bon, mag. prim.educ., za članicu
- Darko Terlević, glazbenik, za člana
- Davor Juretić, mag.mus., za člana.

II.

U Kulturno vijeće za dramsku umjetnost, ples i pokret Grada Rijeke imenuju se:

- Senka Baruška, bacc.art. koreograf, za predsjednicu
- Jasna Čižmek Tarbuk, koreograf, za članicu
- Nerma Kreso- Kavain, mag.art., za članicu
- Giuseppe Nicodemo, mag.art., za člana
- Branko Valenta Žak, mag.art. koreograf, za člana.

III.

U Kulturno vijeće za audiovizualnu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Aleksandra Stojaković Olenjuk, mag. art., za predsjednicu
- Dina Ožanić, mag. cult., za članicu
- David Lušićić, mag. art., za člana
- Sanja Milardović, mag. art., za članicu
- Andrej Korovljev, mag. art., za člana.

IV.

U Kulturno vijeće za književnu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Velid Đekić, mr.sc., za predsjednika
- prof. dr. sc. Vjekoslava Jurdana, za članicu
- Edi Jurković, univ.mag.soc., za člana
- Matea Marchini, mag. educ. philol. croat., mag. bibl., za članicu
- Boris Perić, mag.germ., mag. phil., za člana.

V.

U Kulturno vijeće za muzejsku djelatnost i vizualne umjetnosti Grada Rijeke imenuju se:

- Vilma Bartolić, mag.hist.art., za predsjednicu
- Jolanda Todorović, mag.hist.art., za članicu
- Hrvoje Urumović, mr. art., za člana
- Maja Franković, prof. mr. art., za članicu
- Tevž Logar, mag.hist.art., za člana.

VI.

U Kulturno vijeće za inovativne umjetničke i kulturne prakse Grada Rijeke imenuju se:

- Mihael Giba, mag. art., za predsjednika
- dr. sc. Ivica Mitrović, izv. prof. art, za člana
- Iva Kovač, dipl. akad. slik., za članicu
- Igor Gržetić, mag. educ. art., za člana
- Marta Glažar, mag. cult., za članicu.

VII.

U Kulturno vijeće za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara Grada Rijeke imenuju se:

- prof. dr. sc. Nana Palinić, dipl. ing. arh., za predsjednicu
- Sara Blažević, mag. hist. art.; mag. educ.hist.art. et hist., za članicu
- Ivan Braut, mag. hist. art; mag. educ. hist., za člana
- Ivo Bogović, mag. educ. philol. croat., za člana
- dr.sc. Mario Pintarić, za člana.

VIII.

Mandat predsjednika i članova kulturnih vijeća traje četiri godine.

IX.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u „Službenim novinama Grada Rijeke“.

KLASA: 024-02/25-01/66-6
URBROJ: 2170-1-02-00-25-1
Rijeka, 15. srpnja 2025.

GRADONAČELNICA

Iva RINČIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD RIJEKA

**Upravni odjel za odgoj i obrazovanje,
kulturu, sport i mlade**

KLASA: 024-02/25-09/106

URBROJ: 2170-1-09-00-25-1

Rijeka, 14. srpnja 2025.

GRAD RIJEKA
GRADONAČELNICI IVI RINČIĆ
-na donošenje-

**Predmet: Prijedlog odluke o imenovanju predsjednika i članova
kulturnih vijeća Grada Rijeke**

Materijal izradio:

Renato Kostović

Voditeljica Odsjeka za kulturu:

Plamena Šarlija

Pročelnica

Iva Erceg

O b r a z l o ž e n j e

Prijedloga odluke o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća Grada Rijeke

Pravni temelj za donošenje Odluke o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća je članak 20. stavak 6. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi („Narodne novine“ broj 83/22) (u daljnjem tekstu: Zakon), koji propisuje da akt o imenovanju predsjednika i članova Vijeća donosi izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Sukladno Zakonu, kulturna vijeća (dalje u tekstu: Vijeća) su stručna savjetodavna tijela koja se osnivaju za pojedina područja i djelatnosti umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, radi predlaganja ciljeva kulturne politike i mjera za njezino provođenje, ostvarivanja utjecaja kulturnih djelatnika i umjetnika na razvoj kulture i umjetnosti, a posebno za predlaganje i stručno vrednovanje programa i projekata u kulturi od interesa za Republiku Hrvatsku ili od interesa za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te ustanove koje Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave osniva zajedno s drugom pravnom i fizičkom osobom.

Donošenju akta o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća prethodi donošenje akta o osnivanju kulturnih vijeća, kako je to propisano člankom 20. stavkom 4. Zakona. Akt o osnivanju kulturnih vijeća donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, a tim aktom utvrđuje se broj kulturnih vijeća i njihov djelokrug, broj članova kulturnih vijeća, zadaće, način rada i odlučivanja kulturnih vijeća sukladno Zakonu.

Slijedom navedenoga, Gradsko vijeće Grada Rijeke prethodno je donijelo Odluku o osnivanju kulturnih vijeća Grada Rijeke („Službene novine Grada Rijeke“ broj 5/25) (u daljnjem tekstu: Odluka) temeljem koje u Gradu Rijeci djeluje sedam kulturnih vijeća, i to za:

- glazbenu djelatnost,
- dramsku umjetnost, ples i pokret,
- audiovizualnu djelatnost,
- književnu djelatnost,
- muzejsku djelatnost i vizualne umjetnosti,
- inovativne umjetničke i kulturne prakse i
- zaštitu i očuvanje kulturnih dobara.

Člankom 5. citirane Odluke propisan je postupak imenovanja članova kulturnih vijeća na način da Gradonačelnik Grada Rijeke (dalje u tekstu: Gradonačelnik) pokreće postupak imenovanja članova kulturnih vijeća javnim pozivom ustanovama u kulturi, umjetničkim organizacijama i udrugama te drugim pravnim i fizičkim osobama koje obavljaju djelatnost u području kulture i umjetnosti za podnošenje pisanih i obrazloženih prijedloga kandidata za člana pojedinog kulturnog Vijeća. Javni poziv objavljuje se na mrežnim stranicama Grada Rijeke, a rok za podnošenje prijedloga ne može biti kraći od 15 (petnaest) dana od dana njegove objave. Na temelju pristiglih prijedloga Gradonačelnik Grada Rijeke odlukom imenuje predsjednika i članove kulturnih vijeća vodeći računa o njihovoj stručnosti na mandat od četiri godine. Nadalje, propisana je i mogućnost da u slučaju nedovoljnog broja odgovarajućih prijedloga kandidata za člana pojedinog kulturnog vijeća pisani i obrazloženi prijedlog osobe podnosi nadležni upravni odjel. U konačnici, Gradonačelnik Grada Rijeke imenuje predsjednika i članove kulturnih vijeća odlukom vodeći računa o njihovoj stručnosti, a na temelju pristiglih prijedloga, kao i prijedloga nadležnog upravnog odjela.

Gradsko vijeće Grada Rijeke donijelo je *Odluku o imenovanju kulturnih vijeća Grada Rijeke* („Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/21 i 14/23) iz koje proizlazi da je postojećim članovima kulturnih vijeća Grada Rijeke mandat prestao dana 31. ožujka 2025. godine, te je stoga potrebno imenovati nove članove kulturnih vijeća Grada Rijeke kako to propisuju naprijed navedeni propisi (Zakon i Odluka).

U proteklom razdoblju, uzimajući u obzir navedeno, objavljen je i proveden Poziv za podnošenje prijedloga članova kulturnih vijeća (s rokom otvorenosti od 15. travnja do 15. svibnja 2025.), uz odaziv 56 predlagatelja koji su predložili 70 kandidata za članove kulturnih vijeća Grada Rijeke, a Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade na temelju pristiglih

prijedloga, postupajući sukladno odredbama već navedenog članka 5. Odluke, predlaže imenovanje sljedećih osoba za predsjednike i članove kulturnih vijeća Grada Rijeke za novo mandatno razdoblje od 4 godine (njihovi životopisi nalaze se u prilogu ovog materijala), u svemu kako slijedi:

1. U kulturno vijeće za glazbenu djelatnost Grada Rijeke:

- Danijela Perković Frleta, mag.mus., mag.musicol., za predsjednicu
- Tonči Grabušić, glazbenik, za člana
- Tatjana Bon, mag. prim.educ., za članicu
- Darko Terlević, glazbenik, za člana
- Davor Juretić, mag.mus., za člana.

2. U kulturno vijeće za dramsku umjetnost, ples i pokret Grada Rijeke:

- Senka Baruška, bacc.art. koreograf, za predsjednicu
- Jasna Čižmek Tarbuk, koreograf, za članicu
- Nerma Kreso- Kavain, mag.art., za članicu
- Giuseppe Nicodemo, mag.art., za člana
- Branko Valenta Žak, mag.art. koreograf, za člana.

3. U kulturno vijeće za audiovizualnu djelatnost Grada Rijeke:

- Aleksandra Stojaković Olenjuk, mag.art., za predsjednicu
- Dina Ožanić, mag.cult., za članicu
- David Lušićić, mag. art za člana
- Sanja Milardović, mag.art., za članicu
- Andrej Korovljev, mag. art., za člana.

4. U kulturno vijeće za književnu djelatnost Grada Rijeke:

- Velid Đekić, mr.sc., za predsjednika
- Prof. dr. sc. Vjekoslava Jurdana, za članicu
- Edi Jurković, univ.mag.soc., za člana
- Matea Marchini, mag. educ. philol. croat., mag. bibl., za članicu
- Boris Perić, mag.germ., mag. phil., za člana.

5. U kulturno vijeće za muzejsku djelatnost i vizualne umjetnosti Grada Rijeke:

- Vilma Bartolić, mag.hist.art., za predsjednicu
- Jolanda Todorović, mag.hist.art., za članicu
- Hrvoje Urumović, mr. art., za člana
- Maja Franković, prof. mr. art., za članicu
- Tevž Logar, mag.hist.art., za člana.

6. U kulturno vijeće za inovativne umjetničke i kulturne prakse Grada Rijeke:

- Mihael Giba, mag. art., za predsjednika
- Dr. sc. Ivica Mitrović, izv. prof. art, za člana
- Iva Kovač, dipl. akad. slik., za članicu
- Igor Gržetić, mag. educ. art., za člana
- Marta Glažar, mag. cult., za članicu.

7. U kulturno vijeće za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara Grada Rijeke:

- Prof. dr. sc. Nana Palinić, dipl. ing. arh., za predsjednicu
- Sara Blažević, mag. hist. art.; mag. educ.hist.art. et hist., za članicu
- Ivan Braut, mag. hist. art; mag. educ. hist., za člana
- Ivo Bogović, mag. educ. philol. croat., za člana
- Dr. sc. Mario Pintarić, za člana.

Slijedom navedenoga, predlaže se da Gradonačelnica Grada Rijeke donese sljedeći

Z a k l j u č a k

- 1. Donosi se Odluka o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća Grada Rijeke, u predloženom tekstu.**
- 2. Zadužuje se Upravni odjel za poslove Gradonačelnika, Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu da tekst Odluke iz točke 1. ovoga zaključka objavi u "Službenim novinama Grada Rijeke".**

Na temelju odredbe članka 20. stavka 6. Zakona o kulturnim vijećima i financiranju javnih potreba u kulturi („Narodne novine“ broj 83/22), članka 5. stavka 4. Odluke o osnivanju kulturnih vijeća Grada Rijeke ("Službene novine Grada Rijeke" broj 5/25) i članka 58. Statuta Grada Rijeke ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 24/09, 11/10 i 5/13 i "Službene novine Grada Rijeke" broj 7/14, 12/17, 11/18 – pročišćeni tekst, 2/20, 3/21 i 4/25), Gradonačelnica Grada Rijeke, _____ 2025. godine, donijela je

ODLUKU

o imenovanju predsjednika i članova kulturnih vijeća Grada Rijeke

I.

U Kulturno vijeće za glazbenu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Danijela Perković Frleta, mag.mus., mag.musicol., za predsjednicu
- Tonči Grabušić, glazbenik, za člana
- Tatjana Bon, mag. prim.educ., za članicu
- Darko Terlević, glazbenik, za člana
- Davor Juretić, mag.mus., za člana.

II.

U Kulturno vijeće za dramsku umjetnost, ples i pokret Grada Rijeke imenuju se:

- Senka Baruška, bacc.art. koreograf, za predsjednicu
- Jasna Čizmek Tarbuk, koreograf, za članicu
- Nerma Kreso- Kavain, mag.art., za članicu
- Giuseppe Nicodemo, mag.art., za člana
- Branko Valenta Žak, mag.art. koreograf, za člana.

III.

U Kulturno vijeće za audiovizualnu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Aleksandra Stojaković Olenjuk, mag. art., za predsjednicu
- Dina Ožanić, mag. cult., za članicu
- David Lušićić, mag. art., za člana
- Sanja Milardović, mag. art., za članicu
- Andrej Korovljev, mag. art., za člana.

IV.

U Kulturno vijeće za književnu djelatnost Grada Rijeke imenuju se:

- Velid Đekić, mr.sc., za predsjednika
- prof. dr. sc. Vjekoslava Jurdana, za članicu
- Edi Jurković, univ.mag.soc., za člana
- Matea Marchini, mag. educ. philol. croat., mag. bibl., za članicu
- Boris Perić, mag.germ., mag. phil., za člana.

V.

U Kulturno vijeće za muzejsku djelatnost i vizualne umjetnosti Grada Rijeke imenuju se:

- Vilma Bartolić, mag.hist.art., za predsjednicu
- Jolanda Todorović, mag.hist.art., za članicu
- Hrvoje Urumović, mr. art., za člana
- Maja Franković, prof. mr. art., za članicu
- Tevž Logar, mag.hist.art., za člana.

VI.

U Kulturno vijeće za inovativne umjetničke i kulturne prakse Grada Rijeke imenuju se:

- Mihael Giba, mag. art., za predsjednika
- dr. sc. Ivica Mitrović, izv. prof. art, za člana
- Iva Kovač, dipl. akad. slik., za članicu
- Igor Gržetić, mag. educ. art., za člana
- Marta Glažar, mag. cult., za članicu.

VII.

U Kulturno vijeće za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara Grada Rijeke imenuju se:

- prof. dr. sc. Nana Palinić, dipl. ing. arh., za predsjednicu
- Sara Blažević, mag. hist. art.; mag. educ.hist.art. et hist., za članicu
- Ivan Braut, mag. hist. art; mag. educ. hist., za člana
- Ivo Bogović, mag. educ. philol. croat., za člana
- dr.sc. Mario Pintarić, za člana.

VIII.

Mandat predsjednika i članova kulturnih vijeća traje četiri godine.

IX.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u „Službenim novinama Grada Rijeke“.

1. Privitak

Životopisi predloženih članova za imenovanje u kulturna vijeća Grada Rijeke

KULTURNO VIJEĆE ZA GLAZBENU DJELATNOST

Daniela Perković Frleta

Glazbom se počela baviti u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova gdje je završila teorijski i instrumentalistički smjer (klavir) 2012. godine. Diplomirala je muzikologiju (jednopedmetno) 2018., a klavir 2019. godine na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu te stekla akademske titule magistre muzikologije i magistre muzike. Diplomirala je kao najbolja studentica generacije studija muzikologije 2018. godine (*cum laude*). Doktorandica je sveučilišnog poslijediplomskog studija znanosti o književnosti, teatrologije i dramatologije, filmologije, muzikologije i studija kulture (muzikološki smjer) pri Muzičkoj akademiji i Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Stručni ispit položila je 2021. godine. Znanstvenim se radom počinje baviti već u studentskim danima kada je sudjelovala na raznim znanstvenim skupovima, izlaganjima te obrađivala raznu arhivsku građu, a 2020. je održala nastupno predavanje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Aktivno sudjeluje u raznim udrugama muzikologa, kao suradnica na nekoliko stručnih projekata, te piše programske knjižice, osvrte i kritike za razne koncerte. Voditeljica je Katedre za istraživanje glazbene baštine Rijeke i okolice pri Ustanovi Ivan Matetić Ronjgov. Autorica je više objavljenih izvornih znanstvenih radova, te recenzija i prikaza muzikoloških edicija kao i izvješća sa znanstvenih skupova. Nerijetko sudjeluje na stručnim i znanstvenim simpozijima na kojima najčešće predstavlja nove spoznaje o glazbenicima i glazbenim fenomenima Kvarnera i Hrvatskoga primorja. Na prijedlog više kulturnih institucija, 2021. izabrana je za članicu Vijeća kulture za glazbenu djelatnost Grada Rijeke. Kao klaviristica ponajprije se bavi pedagoškim radom te korepeticijom pjevača, zborova i instrumentalista na klaviru i orguljama, te korepeticijom klasičnog baleta i suvremenog plesa, a broji više od 300 nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu. Djeluje i kao članica raznih komornih ansambala, a nerijetko snima i dionice klavira za razne glazbene žanrove. Tijekom obrazovanja sudjelovala je na mnogim natjecanjima i osvajala razne nagrade te je pohađala seminare uvaženih klavirskih pedagoga. Bila je stipendistica Grada Rijeke sedam godina, a dobitnica je i Rektorove nagrade. Uz organizatoricu *Zadar Organ Festivala* Teu Kulaš, bila je voditeljica kreativnih glazbenih radionica u okviru navedenog festivala. Bavi se notografijom te je bila dio tima čije je notno izdanje objavljeno u Padovi. U fokusu njezina interesa je pedagoški i znanstveni rad, te stalno stručno napredovanje i kontinuirano ulaganje u vlastita znanja i vještine.

Tonči Grabušić

Kao dijete pohađao je satove klavira i svirao klarinet u puhačem orkestru. Time je stekao osnovnu glazbenu naobrazbu i temelje za početak sviranja bubnjeva, životnu opscesiju. Sa trinaest godina dobiva od oca prve bubnjeve i od tada se bavi glazbom kao samouki bubnjar punih 30 godina. Kao tinejdžer nastupa u riječkim pop-rock sastavima „Arkana“, „Mali princ“ i dr. Ubrzo postaje članom „Big Banda J.P. Forenbacher“ što će mnogo godina kasnije rezultirati osnivanjem grupe „Abraxas“ u čijem osnutku je sudjelovao i djelovao. Kasnih 80-ih pridružuje se najvećem kantautoru na Balkanu Đorđe Balaševiću s kojim intenzivno nastupa gotovo četiri godine, na preko 200 koncerata. S Balaševićem snima dva legendarna albuma: „Tri posleratna druga“ i „Marim ja“. Nadalje s Elvisom Stanićem osniva E.S.GROUP. Godine 1994. odlazi u Perugiu u Italiju na Berklee in Umbria- summer jazz school. S Elvis Stanić GROUP snima dva albuma „Terra Sacra“ i „Samba Mediteranea“ te sa istima nastupa na Montreux Jazz Festivalu 1999. Godine 2000. osniva „Quartet Sensitive“ sa vrhunskim glazbenicima: Darkom Jurkovićem, Henrijem Radanovićem i Meri Trošelj. Zajedno snimaju dva nosača zvuka i to „Afternoon with Jobim“ i „Discussao“ posvećen A.C.Jobimu. S E.S.Group i Quartetom Sensitive dobiva niz Porina i priznanja. Nastupaju u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Švicarskoj, Turskoj i Sloveniji. Čitavo to vrijeme paralelno nastupa s Boškom Petrovićem zahvaljujući kojemu stječe dragocjeno iskustvo u jazz glazbi. S njegovim čuvenim BP ALL STARS često nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu. Nastupao je i snimao s doajenima Hrvatske jazz glazbe kao što su Mario Mavrin, Damir Dičić i Neven Frangeš te s međunarodnim zvijezdama: Georgie Fame, George Makinito, Primož Grašič, Herman B., Andreas Oberg itd. Proteklih godina svira s raznim hrvatskim pop i rock zvijezdama kao što su Songkillersi, Severina, Gibonni i Giuliano te nastupa na gotovo svim velikim hrvatskim pop i jazz festivalima te glazbenim manifestacijama.

Gotovo da nema glazbenika ili pjevača u Hrvatskoj s kojim nije nastupao ili snimao. Neki od njih su: Matija Dedić, Saša Nestorović, Davor Križić, Dario Marušić, Gabi Novak, Arsen Dedić, Alan Bjelinski, Ante Gelo, Marko Križan, Sandra Sagena, Neno Belan, Dado Topić, Tina Vukov, Radojka Šverko, Putokazi, Rivers, Gianni Gamulin, Jasna Zlokić, Aleksandar Valenčić, Diana Grubušić. Već niz godina sudjeluje u produkcijama riječke Opere, Hrvatske i Talijanske drame HNK Ivana pl. Zajca: „Jalta, Jalta“, „Karolina Riječka“, „Nonsense“, „Tramvaj zvan žudnja“, „Jazz“, „Euridika“. Nastupao je i s Riječkom filharmonijom te salonskim orkestrom HNK Ivana pl. Zajca. Krajem 2010. godine izdaje nosač zvuka pod nazivom „Love me or Leave me“, te surađuje sa brojnim projektima od jazz glazbe do raznih drugih stilova. Nastupao je na ljetnoj turneji po Hrvatskoj s američkom divom, pjevačicom Gloriam Gaynor. Godine 2011. dobiva najveće strukovno priznanje-nagradu STATUS za najboljeg jazz bubnjara u 2010. godini u Hrvatskoj. Tonči Grabušić jedno je od najprepoznatljivijih imena hrvatske jazz scene. U karijeri koja traje preko 40 godina dijelio je pozornicu s najvažnijim imenima regionalnog jazz-a i nastupao na najvećim jazz festivalima u ovom dijelu Europe. Njegov najrecentniji projekt klasični je jazz kvartet s kojim istražuje ljepotu fenomena jazz standarda i donosi neke od najintrigantnijih numera proizašlih iz legendarne Great American Songbook, a sve je to ispoljio na nedavno izdanom albumu „First Take“. Album „First Take“ objavljen je u nakladi Nota Bene Recordsa.

Darko Terlević

Glazbom se bavi od svoje desete godine (pohađa satove gitare pri Narodnom učilištu u Rijeci i klavir u Glazbenoj školi I. M. Ronjgova). U razdoblju od 1992.-1995. član je Big benda „Zvuk s Kvarnera“ (svira saksofon). S nepunih petnaest godina član je riječke neafirmirane rock grupe „Delusion“ (izdava se nastup na Ri Rock festivalu 1997. g.), grupa uskoro prestaje sa radom i okuplja se pod novim imenom „Tha B. Inside“. Na HGF-u u Zaboku 2003. godine, kao nagradu dobivaju pravo na objavljivanje albuma u izdavačkoj kući Suzy. Nekoliko godina kasnije „Tha B. Inside“ prerasta u „Morso“ koji objavljuje čak tri albuma za Dallas Records. Do osnivanja dueta The Siids radi na albumu „White On White“ Marka Rogića, na kojem svira gotovo sve instrumente u snimljenim skladbama te producira. Sa albumom Borisa Štoka osvaja Porina za produkciju 2019. Krajem 2019. godine u postavi THE SIIDS, objavljuje debi album „Brutalist“ vrlo pozitivno prihvaćen od strane publike i stručne kritike i nagrađen nagradom ROCK & OFF u kategoriji najboljeg albuma elektronske glazbe. Tijekom niza godina koncertnog i studijskog iskustva s mnogim glazbenicima i raznim glazbenim sastavima, konstantno radi i u ulozi glazbenog aranžera i producenta. Posebno zanimljiv doprinos je u aranžiranju pjesme „Moj Grad“ nastale povodom obilježavanja europske prijestolnice kulture 2020. godine u Rijeci, kada i kao gitarist sudjeluje u izvedbi „Opere Industriale“. U 2021. godini ponovo je nominiran kao producent za nagradu Porin u kategoriji „najboljeg albuma alternativne glazbe“ za album Borisa Štoka „Uvijek dio mene“. Iste godine radi kao aranžer, producent i izvođač na projektu obrazovnog karaktera „PjesmaRica“ sa dječjim zborovima i solistima Riječkih škola i okolice u kojem obrađuju naslijeđe Riječkog rock zvuka. Projekt je prepoznat i od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, te je dobio i svoje fizičko izdanje u nakladi Dallas Recordsa. Zbog velikog interesa škola i djece općenito, projekt je zaživio i u 2022. g. pa su mu se pridružila i dva grada van Riječkog područja (Vukovar i Ravna gora). Nastupa kao autor i prateći gitarist Borisa Štoka na televizijskom nastupu „Dora 2023“. Sudjeluje u izradi i izvedbi glazbe za predstavu „Otok sam“ u suradnji s dramaturginjom Oljom Lozicom te riječkom koreografkinjom i plesačicom Martinom Hrlić Rogić s kojom je dugogodišnji suradnik u kazališnim predstavama i performansima (Jezik kože, Park-ing, Lipa pamti, i mnoge druge). Polovicom 2023. surađuje kao suautor, aranžer i producent pjesme Borisa Štoka i Tereze Kesovije „Kao nekada“. Album grupe „The Siids“ čiji je član, glavni autor, producent i instrumentalist nagrađen je nagradom PORIN 2025 u kategoriji najboljeg albuma elektronske glazbe. Nastavlja s radom na mjuziklu „RokeRin“ koji je baziran na projektu „PjesmaRica 1 i 2“ koji se dosad održao na lokacijama Rijeke, Opatije i Ravne Gore. 2024. gostuje na "Dubrovačkim ljetnim igrama" u predstavi "Oluja" W. Shakespearea u režiji Vita Taufera kao gitarist, pijanist i suaranžer glazbenog tima Damira Martinovića-Mrleta i Ivanke Mazurkijević'.

Davor Juretić

Nakon završenog osnovnoškolskog obrazovanja, 2005. upisuje SGŠ I. M. Ronjgova u Rijeci paralelno pohađajući dva stručna usmjerenja: glasovir i teorijski smjer. Kao učenik osvaja 2. nagrade na regionalnim natjecanjima iz discipline solfeggia 2005., 2007. i 2009. godine. Tijekom redovitog školovanja usavršavao se na ljetnim majstorskim tečajevima iz orgulja kod prof. Eugena Sagmeistera. Pri Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu završava diplomski studij 2014. godine čime stječe naslov: *magistar muzike – profesor teorijskih glazbenih predmeta*. Umjetničku karijeru započinje 2005. na mjestu voditelja vokalne skupine KUD-a „Zvir“ iz Jelenja. Kao stručni glazbeni suradnik istog KUD-a ostvaruje nastupe u Hrvatskoj, Sloveniji, Italiji, Mađarskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Poljskoj, Grčkoj i Meksiku. Od zapaženijih uspjeha valja istaknuti 2. nagradu žirija na „5. Etno festivalu“ u Benkovcu 2012., kao i 2. nagradu na „3. Natjecateljskom festivalu folklornog pjevanja“ u Horvatima 2014. te 2016. te srebrnu nagradu na natjecanju zborova „Adria cantat“ 2018. godine. S Djevojačkim zborom SGŠ I. M. Ronjgova Rijeka ostvaruje zapažene rezultate na regionalnim i državnim natjecanjima u organizaciji HDGPP-a (2016., 2018., 2020., 2022. te 2024.), a ističu se zlatne nagrade na međunarodnim natjecanjima zborova „Istria cantat“, „Adria cantat“ i „Croatia cantat“ 2018. te posebna nagrada za dirigenta iste godine. Kao voditelj zbora i dirigent usavršavao se kod priznatih umjetnika na radionicama u Rovinju i Ogulinu. Trenutno umjetnički vodi vokalnu skupinu KUD-a „Zvir“. Od 2015. zaposlen je na mjestu nastavnika teorijskih glazbenih predmeta u GŠ Ivana Matetića Ronjgova Rijeka, a obavljao je i poslove je nastavnika glazbene umjetnosti u SŠ Andrije Ljudevita Adamića u Rijeci od 2015. do 2024. godine, a od 2024. predaje teorijske glazbene predmete u plesnom odjelu pri Prvoj susačkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci. Trenutno je u zvanju profesora mentora (od 2024.). Pod njegovim mentorstvom u disciplinama harmonije, polifonije i solfeggia učenici osvajaju nagrade na međunarodnim natjecanjima u Hrvatskoj i inozemstvu (2021. – 2024.). Poučavanjem se bavi i izvan institucionalnih okvira (Udruga „Muzika u koracima“ i KUD „Zvir“ Jelenje) zbog čega je stekao iskustvo različitih pristupa i metoda poučavanja. Godine 2025. bio je član stručnoga ocjenjivačkoga suda na međunarodnom natjecanju iz harmonije i polifonije „ContraPunctus“ u Puli. Osim umjetničke karijere posebnu pozornost posvećuje i kulturnom menadžmentu te produkciji. Bio je višegodišnji član organizacijskog odbora festivala „Grobnički tići kantaju“. Od 2024. obnaša funkciju katedralnog orguljaša u Katedrali sv. Vida u Rijeci. Autor je i urednik udžbenika za glazbenu umjetnost u izdavačkoj kući Alfa d.d. (*Glazba 4*, 2021.). Član je strukovnih udruga HDGPP (Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga), HDGT (Hrvatsko društvo glazbenih teoretičara) i HGU (Hrvatska glazbena unija).

Tatjana Bon

Osnovno i srednje obrazovanje završila u Rijeci, /O.Š. Centar, Gimn. V. Nazor/. Pohađa Pedagošku akademiju -smjer Razredna nastava, a po preporuci Pedagoške akademije, počinje raditi u tadašnjoj vježbaonici, u O.Š. „Nikola Tesla“. Od 1991. godine radi u O.Š. „Vežica“. Tijekom godina odgojno – obrazovnog rada ističe se radom na području glazbenog stvaralaštva i radu s nadarenim učenicima. Osniva grupu glazbeno nadarene djece „*Vežički tići*“, sa kojom na festivalu „Mikić“ osvaja prvu nagradu stručnog žirija autorskom skladbom „RIKA I JA“. Promičući čakavsku riječ i glazbu, „*Vežički tići*“ s pjesmom „Ča je to ljubav“ osvajaju i prvu nagradu stručnog žirija na državnom nivou, na festivalu -Mali juke box u Kutini. Pjesmom „Maškarana Rika“ (autorica pjesme), „*Vežički tići*“ na Festivalu karnevalskih pjesama na Pagu, osvajaju prvu nagradu publike i žirija. Posebno se izdvaja nastup „*Vežičkih tića*“ na prestižnom festivalu u Sanremu. Rad s darovitim učenicima polučio je izvrsne rezultate, te je promovirao školu „Vežica“ u gradu, županiji i šire, a učenicima je omogućio isticanje njihove kreativnosti. Uspjesi u radu sa mladima nisu ostali nezapaženi - kao mentorica za rad s darovitim učenicima, 8. listopada 1997. g. nagrađena je na nivou grada Rijeke. Uslijedio je timski rad na dječjim mjuziklima; „101 dalmatinac“, „Pinocchio“ i „Lenin san“, autorica je tekstova i songova te organizatorica istoimenih projekata. 1998. godine upisuje Visoku učiteljsku školu, smjer glazbena kultura i 2000. godine postaje prva diplomantica ove studijske grupe te stječe zvanje Magistra primarne edukacije - smjer glazbena kultura. Od 2001. godine mentor je Visoke učiteljske škole za glazbenu kulturu. Kreativan rad u školi povezuje s vrlo kreativnom i zapaženom izvanškolskom djelatnošću. Posebno je prepoznatljiva kao članica legendarne ženske klape LUKA, koje je članica od 1987. godine. Sudjelujući u brojnim izvedbama klapskog repertoara promiče narodnu glazbenu baštinu primorskog kraja, a dobitnica je velikog

broja festivalskih nagrada u Hrvatskoj i izvan nje. Pet zlatnih štitova Omiškog festivala, nagrade na MIK-u, Šibenskom festivalu šansone, Kaštelanskom festivalu i prva nagrada na Svjetskom etno festivalu u Veroni. Ipak, jedna se nagrada izdvaja od drugih, a to je Nagrada GRADA RIJEKE, koja je klapi „Luka“ dodijeljena 1995. godine. Autorica je službene himne Riječkog karnevala i pjesme „Svetom Ocu“ s kojom je papa Ivan Pavao II dočekan u Rijeci na svome pastoralnom posjetu. 2015. godine dobitnica je nagrade Status koju dodjeljuje Hrvatska glazbena unija za doprinos hrvatskoj glazbi, a 2018. dobitnica diskografske nagrade PORIN u kategoriji pop-folklornog albuma. 2019. sa klapom LUKA dobiva PORIN-a za najbolji album folklorne glazbe. 2020. dobitnica je godišnje nagrade PGŽ za očuvanje i promicanje glazbene baštine našega kraja. Na glazbenom polju često surađuje sa dječjim zborom „Morčići“ i „Mali Riječani“, te u predstavama HNK Ivana pl. Zajca i Malih scena. Dugi niz godina aktivno sudjeluje u kulturnim događanjima, proslavama obljetnicama i humanitarnim akcijama u našem gradu Rijeci /Svjetski dan glazbe, koncert Božić je judi i dr./ Članica je HGU i HDS-a, a 2002. godine, izabrana je za predsjednicu Hrvatske glazbene unije PGŽ. Sudjeluje u radu tijela HGU na regionalnoj i državnoj razini. Promiče čakavski izričaj pa i ove, 2025. g. kao autor sudjeluje na festivalu Melodije Istre i Kvarnera.

KULUTURNO VIJEĆE ZA DRAMSKU UMJETNOST, PLES I POKRET

Senka Baruška

Diplomirana je koreografkinja, plesačica, pedagoginja, autorica, promotorica plesne umjetnosti u Hrvatskoj i inozemstvu. 1998. dodijeljen joj je status slobodnog umjetnika – koreografa. Njezina umjetnička misija: Specifičnosti autorskog rada, istraživanje duhovnog aspekta kao i polja znanosti: fizike, metafizike, spoj umjetnosti, znanosti i duhovnosti, traženje novog načina izraza u kretanju i prenošenja u koreografski medij. 1995. završila Theaterschool Amsterdam, Nizozemska, studij scenske umjetnosti post modernih tokova (School for new dance development) te 1986. diplomirala Lewisham college, studij suvremene plesne tehnike, jazz dance-a i baleta. U svrhu profesionalnog usavršavanja sudjelovala je u više od 40tak radionica i seminara: Njemačka, Austrija, Francuska, Italija, Slovačka, Španjolska, Slovenija, Hrvatska, Francuska. Velika Britanija. Također educirala se izvan plesne umjetnosti pa je diplomirala na Fakultetu za pomorstvo i saobraćaj: smjer navigacije, zanimanje: inženjer pomorskog prometa. Posjeduje pedagoške kompetencije za rad u školskom sistemu na području RH. Aktivno govori engleski i španjolski a pasivno talijanski jezik. Nastupe i turneje ostvarila je u brojnim zemljama; Austrija, Nizozemska, Francuska, Njemačka, Slovenija, Hrvatska, Maroko, Italija, Velika Britanija, SAD, Španjolska, Mađarska. Također je ostvarila međunarodne suradnje u rezidencijalnim zemljama poput Španjolske, V. Britanije, Nizozemske, Slovenije, Njemačke, Hrvatske sa brojnim plesnim i interdisciplinarnim umjetnicima te raznim plesnim ansamblima kao plesna umjetnica, koreografkinja, redateljica, producentica itd. Ostvarila je niz selekcija za razne festivale te dobila razne nagrade za svoje koreografije. Od 1989. voditeljica je i pedagoginja suvremenog plesa u Plesnoj školi pri Centru za kulturu Rijeka, Koraki, Adapter, Prostor + u Rijeci, Opatiji, Lovranu, Zagrebu, Nizozemskoj itd. Od 2012. – 2020. godine učiteljica je suvremenog plesa u Umjetničkoj školi Labin i Poreč, Plesnoj školi Rijeka u plesnom odjelu u kojem predaje Suvremeni ples, ritmiku i pripremni razred, obavlja i poslove razrednice te pročelnice. Neumorno radi na promociji plesne umjetnosti već skoro četrdeset godina. Začetnica je prve plesno-kazališne skupine "Labis" u Rijeci te pokretačica prvog plesnog studija suvremenog plesa u sklopu tadašnjeg Centra za kulturu 1986 godine. Suosnivačica je Centra Koraki, prve udruge za ples u Rijeci, podružnice u Lovranu i Zadru te Opatiji, 1997. godine. Osnivačica je prve plesne umjetničke organizacije Plesni art laboratorij u Rijeci sada sa sjedištem u Opatiji, 2003 godine. Pokretačica je manifestacije Dani plesa na Kvarneru koja se slavi otad u Lovranu, Opatiji, Volosko, Ičići, Rijeka, 2005 godine. Pokretačica je "Upuh- Ri", ogranka strukovne plesne organizacije i prva predsjednica iste 2008. godine. Pokretačica je raznih festivala kao što su Festival umjetnosti glazbe i plesanja te Festival umjetnosti plesanja koji se održava već 8 godina. Sudjeluje u raznim vijećima, odborima za kulturu i umjetnost.

Žak Branko Valenta

Koreograf, autor i predavač u plesnom i fizičkom kazalištu te euritmiji. Fokusira se na biografsku queer izvedbu, post-punk anarho-estetiku, radikalnu feminističku teoriju i koreografiju kao prošireni medij. Inspiraciju pronalazi u pop kulturi 80-ih, dekonstrukciji heteronormativnih struktura, afektivnim teritorijama Drugosti te somatskom pristupu izvedbi. Nakon srednjoškolskog obrazovanja završava Plesni studio Kazina u Ljubljani, Mime School u Amsterdamu, MAPA Academy, Amsterdam (koreografija, scenografija), School of Physical Theatre, London; Eurythmeum, Stuttgart (euritmija) te na Stockholm University of the Arts (Master koreografije). Izvođač i koreograf u LABIS, TRAFIK, Karina Holla Company, Teatar Exit, TALA, KIK MELONE, Gerald Thomas Company, Plesni teatar Ljubljana, i dr. Suradnik za scenski pokret: HNK Ivana pl. Zajca Rijeka, DK Gavella Zagreb, Kazalište Marina Držića Dubrovnik, GKL Rijeka i dr. Kao pedagog predavao u institucijama u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući Zagrebački plesni centar, Školu suvremenog plesa Ane Maletić, PAP Performing Arts Program u MSU Zagreb, Umjetničkoj školi u Poreču (Odjel za ples), Studiu Intakt, Ljubljana, Dance Department Karol Szymanowski Music Academy, Katowice i dr. Dobio je sljedeće nagrade i priznanja: Vladimir Nazor: Za kolektivnu igru u predstavi IMAGO; Srebrnjak Grada Rijeke: Za koreografski rad; Grand Prix: Koreografija na Međunarodnom festivalu plesa u Tbilisiju (I'm Alive) te nominaciju za Nagradu hrvatskog glumišta za plesne izvedbe i predstavu Hermafroditi duše. Živi i radi između Rijeke, Poreča, Zagreba, Katowica i Stockholma. Aktivan u suvremenom plesu, euritmiji i pedagoškom radu.

Giuseppe Nicodemo

Rođen je u Teglio Veneto u Italiji. Nakon mature pri Klasičnoj gimnaziji, pohađao je brojne kolegije komunikologije i kulturologije pri sveučilištima u Veneciji, Padovi i Trstu, zatim teologije pri franjevačkom redu. 2005. godine diplomirao je glumu na dramskoj akademiji Civica Accademia d'Arte Drammatica „Nico Pepe” u Udinama u Italiji (klasa: Jurij Alschitz, Pierre Byland, Julie Stanzak, Marcello Bartoli, Giuseppe Battiston, Maurizio Schmidt, Leo Muscato, Giorgio Pressburger, Luigi Lo Cascio, Marco Sgroso). Započeo je odmah karijeru kao glumac, dramaturg, redatelj i organizator za razne talijanske kazališne družine. Radio je s mnogim kazališnim velikanima, blisko je surađivao s matičnom akademijom te je vodio tečajeve glume u Italiji i u Rijeci. 2007. godine u Trstu bio je suosnivač kulturne udruge „TEATROMUROQUATTRO” koja se bavi proučavanjem talijanske i međunarodne povijesne memorije. Od 2008. godine je glumac HNK-a „Ivana pl. Zajca” u Rijeci na talijanskom i hrvatskom jeziku. Na turnejama je u europskim kazalištima i na festivalima u: Italiji, Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Sjevernoj Makedoniji, Crnoj Gori, Rumunjskoj, Poljskoj, Mađarskoj i Finskoj. Od 2014. do 2016. godine bio je organizator i v.d. ravnatelj Talijanske drame. Od 2024. prvak je Talijanske Drame i turistički vodič za Primorsko-goransku i Ličko-senjsku županiju. Dobitnik je više od 10 nagrada za glumačka ostvarenja, ostvario je mnoštvo uloga u kazalištu, na filmu i televiziji te režirao i pisao tekstove za više drama.

Jasna Čižmek Tarbuk

Istaknuti je hrvatski koreograf i plesni pedagog. Tijekom plesne karijere, koju je razvila djelujući kao stalna članica Komornog ansambla slobodnog plesa te Zagrebačkog plesnog ansambla, imala je prilike nastupati u svim projektima u kojima su ansambli sudjelovali, uključujući dramske predstave ZKM-a. Bila je jedna od koreografkinja otvorenja Univerzijade u Zagrebu. Nastavlja djelovati na hrvatskoj plesnoj sceni kao koreograf. Surađujući s istaknutim hrvatskim plesnim grupama poput Studija za suvremeni ples i ansambla Geste stvorila je zapažene koreografije kao što su *Glossienne*, *Fruit of Passion*, *Bolero*, *Rhapsody in Blue*, *Simfonijsko kolo* itd. U želji da iskorači izvan estetskog kruga zadanog određenim načinom plesanja i plesnim tehnikama svojstvenim ansamblima, ona sve više razvija svoj specifični plesni jezik odabirući mlade plesače koji su kadri pratiti takve nove zahtjeve. Stoga je osnovala Umjetničku organizaciju Fronesis u sklopu koje organizira umjetničku djelatnost širokog dijapazona. Ovako osmišljen put odveo ju je u susjedstvo novih audiovizualnih tehnologija, te je u posljednjih desetak godina ostvarila niz dojmljivih predstava u suradnji s Centrom za računalni vid Fakulteta za elektrotehniku i računarstvo: *Vrata percepcije*, *Pokrenuti prostor* i *Fragmenti*. U predstavama poput *Hologramskog prostora Plesne demokracije*, *Emotikona* i *INsajderske priče te Što ako...?* koristi neka od tehnoloških inovacija

poput *live coding* glazbe, *motion capturing* tehnologije, elektronskog brojanja glasova publike, praćenja plesača itd. Predstava *Vrata percepcije* bila je uvrštena u program 30. Tjedna suvremenog plesa te je izazvala veliko zanimanje publike i kritike. Paralelno s tim, koreografira predstave namijenjene djeci i mlađoj publici koje su u okviru Ruksaka punog kulture od samog početka projekta. Tako su nastale predstave *More*, *Iz klaunova vrta*, *Paulina u prepunom svijetu* te *Ni med cvetjem ni pravice*. Usporedo s razvijenom koreografskom djelatnošću predavala je ritmiku i ples u Školi za balet i ritmiku Silvije Hercigonje, te suvremene plesne tehnike, kinetografiju, koreografiju, suvremeni ples i ritmiku na srednjoškolskoj razini u Školi za suvremeni ples Ane Maletić. Trenutno predaje u zvanju nastavnice savjetnice u Umjetničkoj školi Franje Lučića. Pedagoškim je radom formirala mnoge plesače koji se danas ističu na plesnoj sceni. Pripremala je učenike za brojna domaća i strana natjecanja, na kojima je osvojila preko četrdeset mahom prvih nagrada. Istovremeno je bila voditelj i koreograf različitih izvanškolskih projekata: koreografije opera *Carmen* (2011. u režiji Kreše Dolenčića) i *Slavuj* (2012. u režiji Dore Ruždjak Podolski) u izvođenju svih sastavnica umjetničkih akademija Zagrebačkog sveučilišta; koreografije za projekte Hrvatske glazbene mladeži – *Bečki valceri*, *Šeherezada*, *Bolero* i *Američka simfonija*. Pripremala je učenike za sudjelovanje na svečanosti ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju. Organizirala je hrvatsko sudjelovanje u projektu *Global Water Dances* svake dvije godine od 2015. do 2025. godine koji se odvijao na više od 140 lokacija u cijelom svijetu. Kao suradnik za scenski pokret sudjelovala je u predstavama *I drvo je bilo sretno* Renea Medvešeka (2003.), *Idemo u školu* Maje Katić i Tigar teatra (2009.), *Kako je deva dobila grbu* Dore Ruždjak Podolski (2002.) i drugima. Suradivala je na projektu senzorne integracije u Dnevnom centru za rehabilitaciju djece i mladeži. Završila je preddiplomski studij Menadžmenta u kulturi, specijalistički studij Projektnog menadžmenta, te program Laban Somatic Studies Internationala. Uz to redovito piše stručne članke i kritike. Tijekom karijere imala je priliku okušati se u umjetničkim aktivnostima djelujući kao slobodni umjetnik, plesač-koreograf, radeći na edukaciji, predajući plesne predmete u Školi za suvremeni ples Ane Maletić, Školi za balet i ritmiku Silve Hercigonje te Umjetničkoj školi Franje Lučića s kojima je postigla zapažene rezultate. Organizacijske vještine stekla je završivši menadžment u kulturi i projektni menadžment te organizirajući mnoge veće projekte kao umjetnički voditelj Umjetničke organizacije Fronesis, koja je preko deset godina prisutna na hrvatskoj plesnoj sceni podržana sredstvima Ministarstva kulture i Grada Zagreba. Fronesis je gostovao u mnogim hrvatskim gradovima poput Dubrovnika, Zadra, Rijeke, Pule, Vukovara i u drugim mjestima. Nakon što je maturirala u Školi za ritmiku i ples, danas Škola za suvremeni ples Ane Maletić, završila je razne seminare, radionice i usavršavanja u plesu i pedagogiji kao i stekla diplomu spec. oec. Projektnog menadžmenta.

Nerma Kreso-Kavain

Akadska glumica koja uz glumački poziv, od 1999. kontinuirano djeluje i kao glumački pedagog, te uz Darka Kavaina sudjeluje u realizaciji glumačkih projekata. Osobito po završetku studija, sudjeluje u manjem broju radio i televizijskih drama, te predstavama pri različitim kazalištima i skupinama na Hrvatskoj radio televiziji te zagrebačkim kazalištima. U kazalištu Marina Držića u Dubrovniku kao članica glumačkog ansambla sudjeluje u nizu predstava. Jedna je od osnivača i voditelja umjetničke organizacije pri Ministarstvu kulture RH – *Kazališni studio*, uz kojeg je trenutno isključivo vezano njezino djelovanje, na relaciji Rijeka i Dubrovnik. Jedan je od voditelja Dramskog studija koji okuplja učenike osnovnih i srednjih škola u Kazalištu Marina Držića u Dubrovniku, gdje polaznici prolaze kroz trosemestralni program, koji se finalizira radom na cjelovitoj kazališnoj predstavi. Kao voditeljica Kazališnog studija u Rijeci i Dubrovniku radi na velikom broju predstava. Također voditeljica je Kazališne igraonice, koja okuplja školsku djecu do 11 godina u radu na jednočinkama i/li lutkarskim predstavama.

KULTURNO VIJEĆE ZA AUDIOVIZUALNU DJELATNOST

Aleksandra Stojaković Olenjuk

Aleksandra Stojaković Olenjuk završila je MA studij Glume na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. Iste godine se zapošljava u Hrvatskom narodnom kazalištu Ivana pl. Zajca na mjesto glumice gdje je i danas u radnom odnosu. Radila je kao viša umjetnička suradnica na Akademiji primijenjene umjetnosti u Rijeci. Među autorskim predstavama ističu se predstave: „Pristajanja“, „Pick&Play“, „Lolipop“, „Događaj koji mijenja sve“ i „Spa_spa_show“. Aktivno sudjeluje na filmskim i televizijskim projektima te kontinuirano ulaže u svoje obrazovanje, pohađajući umjetničke radionice koje i sama sprovodi. Od televizijskih i filmskih projektima u kojima je surađivala valja istaknuti sljedeće: Dugometražni film „Smrt djevojčice sa žigicama“, režija Goran Kulenović, dramska serija „Novine 3“, režija Dalibor Matanić, humoristična serija „Provodi i sprovodi“, režija Vinko Brešan i Goran Kulenović, omnibus „Transmania“, režija Sara Hribar, Zvonimir Jurić, Dalibor Matanić, kratkometražni film „Kruške“ režija Hana Veček u sklopu omnibusa „Zagrebačke priče“, vol. 2.

Dina Ožanić

Pri Filozofskom fakultetu u Rijeci stekla je zvanje magistre kulturologije. U Gradskoj upravi u Delnicama završila stručno osposobljavanje i položila državni ispit za višeg stručnog suradnika pri Ministarstvu uprave i pravosuđa. Završila edukaciju udruge IDEM za rad s djecom s poteškoćama u razvoju. Bavila se organizacijom i produkcijom umjetničkih i koncertnih te kulturnih događanja. Zaposlena je u Art-kinu kao viša stručna suradnica za programe – voditeljica filmskog obrazovnog programa Škola u kinu te koordinadora suradničkih programa Art-kina u Dječjoj kući, kao i edukativnih programa za nastavnike.

David Lušićić

Diplomirani arhitekt i redatelj. Autor je brojnih interdisciplinarnih, eksperimentalnih, audio-vizualnih projekata te oblikovanja scenskih i javnih prostora u Zagrebu, Rijeci, Londonu, Ljubljani i Seville. Posebno se specijalizira za video projekcije na specifičnim lokacijama. Osnovao je Zebra Creative Network, organizaciju i produkciju s kojom pokreće i producira niz kulturno-umjetničkih programa i audio-vizualnih projekata. Radi kao nezavisni ekspert za audio-vizualne umjetnosti pri EACEA u Bruxellesu, kao član stručnog žirija pri ocjenjivanju programa za Creative Europe 2014-2020 i Program Kultura 2007-2013. Posebno se specijalizira za evaluaciju europskih festivala u kulturi. Osnovao je nezavisni javni prostor u kulturi - Greta, koji djeluje kao kontinuirana platforma za javne prezentacije u audio-vizualnom stvaralaštvu i suvremenoj umjetnosti. Predavao je na visokoj školi Agora i na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Pokrenuo je audio-vizualnu produkciju kroz koju razvija i producira svoje autorske projekte kao i projekte umjetnika i filmaša. Autor je dugometražnog projekta igranog omnibusa „Transmania“, više kratkometražnih filmova i dugometražnog filma „Mlungu – Bijeli kralj“.

Sanja Milardović

Diplomirala je na glumu na Odsjeku Glume i lutkarstva na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Nakon završetka akademije dolazi u Zagreb i kao glumica radi u Teatru &TD, Zagrebačkom plesnom centru, Kazalištu Rugantino, Žar ptici, Kazalištu Moruzgva, Teatru Exit, Kunst teatru, Kazalištu Mala scena. Igrala je predstavama „Heidi“, „Šumastikus“, „Tko je to izumio“, „Puž“, „Kabinet“, „Pristajanja“, „Spa spa show“, „This casting“, „Moja nuklearna ljubav“, „Ako kažeš, gotov si“, „Brodolomke“, „Mala čuda“, „Jackpot“, te je dobila niz nagrada za iste. Na filmu i u serijama je ostvarila dvadesetak uloga u kratkometražnim i dugometražnim filmovima. Uz glumu, režira ili korežira kazališne predstave. Kao filmska redateljica godine debitira kratkim igranim filmom „Tek tako“ koji je bio u konkurenciji Zagreb Film Festivala, Festivala UNICA u Sankt Petersburgu, 20min/max International Short Film Festivala, FeKK Ljubljana Short Film Festivala i Kratki na brzinu. Realizirala je drugi kratki igrani film, hrvatsko-francusku koprodukciju „Ništa ja tebi ne govorim, samo kažem“. Dosad je prikazan na tridesetak međunarodnih festivala te dobio nekoliko nagradu za najbolji film, režiju i scenarij. Režirala je i glumila u svom trećem kratkom filmu naslova „A gdje je Nataša?“. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Hrvatskog društva dramskih umjetnika.

Andrej Korovljev

Studirao je filmsku režiju na Sveučilištu Westminster u Londonu, Velika Britanija. Vraća se u Hrvatsku gdje počinje djelovati umjetnički i komercijalno. Njegov dokumentarni film „Godine hrđe“ nagrađivan je i prikazivan na filmskim festivalima diljem svijeta. Više puta nagrađivan je za svoje reklame, glazbene spotove i kratkometražne igrane uratke. Bio je dugogodišnji izbornik selekcije kratkog igranog filma na Motovun Film Festivalu. Dokumentarni film „Tusta“, biografski film o najvećem frontmenu ex-Yu punk-rock scene, vidjelo je preko 15.000 gledatelja iz regije te je prikazan i nagrađivan na filmskim festivalima. Debitantski dugometražni igrani film „Hotel Pula“ premijerno je prikazan na otvaranju Pula Film Festivala pred 6.500 gledatelja. Film je prikazan na preko trideset međunarodnih festivala gdje je osvojio pet nagrada. Dvostruki je dobitnik Porina i Oktavijana. Trenutno razvija igranu TV seriju „Mrtvi kut“ za koju su sredstva odobrili HAVC i Media Creative Europe kao i drugi dugometražni igrani film „Bečka torta“ po knjizi „Bečki roman“ Dragana Velikića. Član je Društva hrvatskih filmskih redatelja i Europske filmske akademije.

KULTURNO VIJEĆE ZA KNJIŽEVNU DJELATNOST

Velid Đekić

Diplomirao je hrvatski jezik i književnost na Pedagoškom fakultetu u Rijeci (danas Filozofski fakultet). Na postdiplomskom studiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu postao magistar društveno-humanističkih znanosti iz područja filologije. Književnokritičke napise počeo je objavljivati tijekom studija u dnevnom tisku i časopisnoj periodici. Osamdesetih je dio pokretačkog kruga zagrebačkog časopisa Quorum te riječkog časopisa Rival. Autor je studije Flagusova rukavica – originalnost prepisivanja u prozi Dubravke Ugrešić (1995, 2006). Na polju dječje književnosti objavio je veći broj izdanja. Pokretač je zavičajne biblioteke Riječka slikovnica, u kojoj autorski (s ilustratorom Ivanom Miškovićem) objavljuje naslove: Trsatski zmaj (1994, 2012, 2021), Nepresušan vrč (2000), Crni Moro (2000), Mala papalina (2001) i Povratak Trsatskog zmaja (2002). Gradsko kazalište lutaka Rijeka postavilo je na scenu predstavu Trsatski zmaj, inspiriranu istoimenom slikovnicom (2015). Uslijedio je autorski niz slikovnica s frankopanskim motivima: Grobnički mlin, Trsatsko blago, Bribirske djevojčice, Tri brata i tri kule, Putovanje bakarskim jedrenjakom, Svoje glavi štapić, Čabarski rudari i Puhova družina (2019). Slikovnice su objavljene u sklopu projekta Primorsko-goranske županije Kulturno-turistička ruta Putovima Frankopana, ilustrirala ih je Margareta Peršić. Dobile su i zvučne verzije. Također scenske, zahvaljujući predstavama U potrazi za frankopanskim blagom u izvedbi Kotar teatra i Gradskog kazališta lutaka Zorin dom iz Karlovca, te Svoje glavi štapić u izvedbi glumaca Gradskog kazališta lutaka Rijeka (2023). Usporedno ga istraživački zanima riječka industrijska baština. Priredio je izložbe Povijesni dokumenti (arhivska građa o Rafineriji nafte) u Državnom arhivu u Rijeci, te Muzejski vremeplov (povijesni predmeti i dokumentarni filmovi o Rafineriji) u Muzeju grada Rijeke (2003). Urednik je, najvećim dijelom i autor popratnih kataloga za te izložbe. Tom nizu autorski dodaje izdanja Crude Oil Processing in Rijeka 1882-2004, Prerada nafte u Rijeci 1882-2005, Bitka za Urinj (2005), također izložbu / katalog Etelka, riječka čelična dama / Etelka, Rijeka's steel lady (2012). Pronašao je teren prvog tvorničkog kompleksa Rafinerije šećera, s kojega je krenula industrijalizacija Rijeke, uključujući sačuvanu zgradu za preradu sirovog šećera i prvu upravnu palaču Rafinerije (1752). Također je otkrio zgradu električne centrale Ponsal (1897), objekte tvrtke Compensum S.A. (iz 1930-ih), te desetak industrijskih zgrada s potpisima arhitekata Vitorija Göző Angyala, Nerea Baccija i F. Santinija (iz 20-ih, 30-ih i 40-ih godina). Na njegovu inicijativu, Ministarstvo kulture donijelo je Rješenje kojim je kulturnopovijesna cjelina pogona Rafinerije nafte Rijeka na Mlaki, zajedno s Petrolejskom lukom, upisana u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara (2017). Godine 2020. objavio je knjigu Zvali su me Industrijska, posvećenu Ulici Milutina Barača, okosnici riječke zapadne industrijske zone. To je prva knjiga o nekoj riječkoj ulici. Autor je izložbe Opatijski san riječkoga čokoladnog slona, posvećene Riječkoj tvornici kakaa i čokolade u opatijskom Cafeu Strauss (2023 - 2025). Scenarist je dokumentarnog filma Milutin Barač, posvećenoga graditelju riječke Rafinerije (2004). Industrijski krajolik potaknuo ga je i na fotografiranje. Koautor je izložbe fotografija Operai: 250 uomini e una donna (riječka Galerija Juraj Klović, s Draganom Karlom Došenom, 2018), te autor samostalne izložbe fotografija Crni znoj (Galerija Principij u Rijeci 2019, te Muzej grada Siska 2020). Đekić je napisao knjigu 91. decibel (2009) koncipiranu kao štivo o 20 lokacija važnih za povijest riječke rock-scene. To je prvi turistički vodič kroz neku od hrvatskih gradskih rock-scena. Autor je monografije Red! River! Rock! (2013) o

riječkoj rock-sceni 60-ih. Izlazak knjige potaknuo je osnivanje udruge LP Rock koja okuplja pripadnike te generacije, te formiran niz sastava s izvornim članovima iz toga vremena. Đekić je inicijator postavljanja spomen-ploče rock i disko klubu Husar (2013). Inicijator je stavljanja na popis zaštićenih kulturnih dobara grafita punk-grupe Paraf iz 1978. na Kozali, što je dovelo do njegova proglašenja gradskom kulturnom baštinom (2016)). Autor je dokumentarne izložbe Paraf bode kao trn, postavljene na Korzu u povodu 40. godišnjice prvog službenog nastupa grupe (2018). Također izložbe Nevjerni psi i druge priče u Galeriji Kortil, koja je sintetski prikaz povijesti gradske rock-scene (2023). Autor je i urednik trostrukog CD izdanja Riječki prvi val, s rock-glazbom 60-ih (2022). Autor je libreta za mjuzikl Pelinova kći, posvećenog Ani Katarini Frankopan (2022). Koscenarist je, istraživač i narator dokumentarnog serijala Rijeka moje mladosti za HRT (2023). Serijal ima sedam epizoda koje govore o društvenoj i glazbenoj povijesti Rijeke od 1950-ih do 1980-ih. Autor je Bibliografije časopisa Dometi 1968-1983. (1984), monografije KUD Baklje: 20 godina plamena (2001), te autor koncepta i teksta fotomonografije Rijeka – nikad ista (2011). Autor je tematskih tekstova za priručnik zavičajne nastave u osnovnim školama Moja Rijeka za 5-6, također za 7-8. razred (prva izdanja 2012). Napisao je knjigu Važno je ne plašiti se večernjeg vlaka (o riječkom Art-kinu Croatia, 2020). Također knjigu Morski tramvaj, o raznim jučerašnjim i današnjim aspektima života u gradu na Rječini (2024). Urednik je i koautor monografije o groblju Kozala (2002), te koautor monografije Riječka luka (2001). Urednik je i koautor prve prijavne knjige kojom se Rijeka kandidirala za Europsku prijestolnicu kulture 2020. godine (2015). Sudjelovao u pripremi Opere industriale, središnjeg umjetničkog programa otvorenja Europske prijestolnice kulture 2020. Koautor je knjige Fiume Fantastika o urbanističkom identitetu Rijeke (2021). Koautor je kataloga izložbe Trideset godina Muzeja grada Rijeke (2024). Član je Hrvatskog društva pisaca, Kulturno-umjetničkog društva Baklje (čiji je predsjednik od 2009), te Udruge za promicanje i očuvanje riječke industrijske baštine Pro Torpedo (predsjednik od 2015. do 2021). Također je član Osnivačkog odbora i počasni član Udruge LP Rock. Član je žirija Ri rock festivala (od 2018), ujedno žirija HDP-ove Književne nagrade Janko Polić Kamov (2020 - 2022).

Boris Perić

Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao germanistiku i filozofiju, osim toga studirao lingvistiku i novinarstvo. Bavi se književnošću, književnim i znanstvenim prevođenjem, te publicistikom i novinarstvom. Kao novinar ili urednik radio za više javnih glasila, obrađujući teme iz kulture, znanosti, unutarnje i vanjske politike. 1995. – 1997. član uredništva tjednika Nedjeljna Dalmacija. 1997. – 2006. Direktor Kontaktnog ureda grada Beča u Zagrebu, 2006. – 2009. savjetnik za medije pri Kontaktnom uredu grada Beča u Zagrebu. Prozna djela i prijevode s njemačkog i engleskog, te na njemački jezik objavljivao u hrvatskim i inozemnim književnim časopisima. Uvršten u više književnih antologija. Za književne prijevode i autorska djela više puta nagrađivan. Za njemački prepjev „Balada Petrice Kerempuha“ Miroslava Krleža („Die Balladen des Petrica Kerempuh“, 2016.) 2017. nagrađen nagradom „Davidias“ Društva hrvatskih književnika, te Posebnom poveljom Fonda Miroslav Krleža. 2019. nagrada „Davidias“ za „Panoramu suvremene hrvatske poezije“ (izbor i prepjevi na njemački). 2007. – 2011. urednik i voditelj književnih tribina „Književni petak“ Knjižnica grada Zagreba i „Carne del Carnaro“ u riječkoj knjižari „Ribook“. 2009. – 2010. član Kulturnog vijeća za književnu djelatnost Grada Rijeke. 2017. – 2018., kolumnist tjednika Zagrebački list. 2020. Član povjerenstva za dodjelu potpora autorima i autoricama za književni rad „Zagrebačka muza“ Kulturno informativnog centra i Odjela za kulturu Grada Zagreba. Član Hrvatskog društva pisaca, Društva hrvatskih književnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živi i radi u Zagrebu kao samostalni umjetnik. Napisao je 30ak djela, od političke publicistike i eseja do pripovijedaka i romana.

Edi Jurković

Rođen je u Rijeci, gdje je završio osnovnu i srednju školu, nakon čega je upisao Filozofski fakultet u Zagrebu i Beogradu gdje je diplomirao sociologiju 1990. godine. Redovni je član je Hrvatskog društva pisaca od utemeljenja 2003. godine i redovni je član Hrvatskog novinarskog društva od 1996. godine. Autor je pet knjiga poezije i proze: „Priroda i društvo“ (Quorum, Zagreb 1984.), „Sunce na prozorčiću“ (Izdavački centar Rijeka, Rijeka 2003), „ZP- Vrlo valovito“ (GKR, Rijeka 2016.) te „Paralelni slalom“ (ICR Rijeka, 1988.) i „Najljepše priče“ (Tiskara Rijeka, 1993.), posljednje dvije u kooautorstvu s Draganom Ogurlićem. Pored toga autor je tekstova i koncepta za monografiju Primorsko-goranske županije „Iz zraka“ (Adamić, Rijeka, 2013.), za monografiju o fotografu Petru Grabovcu „Grabovac“ (Adamić, Rijeka, 2014.) i čak tri monografije Rijeke „Rijeka

otvorena svima" (Adamić, Rijeka, 2016.), odnosno "Rijeka - Luka različitosti" (Naklada Val, Rijeka 2020.) i „Rijeka – grad koji teče“ (Naklada Val, Rijeka, 2025.). Urednik je, uz Eminu Višnić, 1. i 2. proširenog izdanja programske knjige Program Rijeka 2020 - Europska prijestolnica kulture (Rijeka 2020, Rijeka). Autor je i urednik knjige-monografije o riječkom omladinskom listu Val koji je u Rijeci izlazio od 1975. do 1990. godine, "Kad je život bio novi val" (Naklada Val, Rijeka, 2021.). Dobitnik je Godišnje nagrade Grada Rijeke 2022. za doprinos u istraživanju novije povijesti grada Rijeke prvenstveno za autorski i urednički rad na knjizi "Kad je život bio novi val" koju je u ožujku 2021. godine izdala riječka Naklada Val. Objavljuje sustavno od 1979. godine kada počinje pisati za riječki omladinski list "Val", gdje 1981. postaje urednik kulture. Kao novinar i urednik, jedan je od urednika pokretača srednjoškolskog lista Kult (1981-1982.), uređivao je rubriku kulture u zagrebačkom tjedniku Polet (1983.-1985.), bio je zamjenik i kasnije glavni urednik riječkog lista Val (1985.-1987.), supokretač časopisa Rival (1987.), urednik TV emisije Omladinskih 10 (1988.-1990.) na TV Zagreb (danas HTV), glavni urednik dnevnog lista Ri Telefax (1990.-1991.), utemeljitelj i šef riječkog dopisništva Slobodne Dalmacije (1993.-1998.) i šef dopisništva Jutarnjeg lista (1998.-2002.) u Rijeci. Pokretač je i prvi glavni urednik Nedjeljnog Jutarnjeg (2003.-2006.), prvog izdanja tog tipa u Hrvatskoj. Nakon što je kraće vrijeme radio kao urednik tjednika za televiziju Studio, dvije godine je radio kao zamjenik glavnog urednika Večernjeg lista (2007.-2009.). Od 2009. do 2016. godine pisao je kao dnevni kolumnist za Večernji list. U proljeće 2016. godine za potrebe Jutarnjeg lista pokrenuo je i do 2019. godine uređivao list za strane turiste na engleskom jeziku Istria & Kvarner Times. Paralelno, kao novinar, od 2017. godine do danas (2025.) piše redovnu tjednu kolumnu za Nedjeljni Jutarnji "Tjedan u 4 priče". Prevođen je na talijanski, engleski i slovenski jezik. Uvršten je u više izbora hrvatske proze i poezije uključujući i «Strast razlike, tamni zvuk praznine» (Branko Čegec, Miroslav Mićanović, Quorum Zagreb, 1995.), «Poštari lakog sna» (Krešimir Bagić, Quorum Zagreb 1996.), „Najbolje hrvatske priče“, (Miljenko Jergović, Profil Zagreb, 2007.), „Zvučni zid“ (Borivoj Radaković, Arsen Oremović, VBZ Zagreb 2009.) i "Zvučni zid 2 - Vinilne priče". (Menart Zagreb, 2011.). Živi i radi u Rijeci.

Matea Marchini

Školovala se u Medicinskoj školi u Rijeci, a potom diplomirala kroatistiku na Filozofskom fakultetu u Rijeci i bibliotekarstvo na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, stekavši zvanje mag. educ. philol. croat. i mag. bibl. Završila je i program cjeloživotnog obrazovanja – Tečaj hrvatskoga jezika za prevoditelje i lektore pri Filozofskom fakultetu u Rijeci. Trenutačno je zaposlena kao stručna suradnica – knjižničarka u Drvodjeljskoj i strojarskoj školi Rijeka. Radila je kao knjižničarka pripravnica u Gradskoj knjižnici Rijeka te kao demonstratorica u knjižnici Filozofskog fakulteta u Rijeci. Iskustvo u obrazovanju stekla je kao asistentica u posebnim obrazovnim programima u OŠ "Škurinje". Tijekom studija bila je lektorica u Udruzi studenata kroatistike „Idiom“, a nekoliko godina radila je na promocijama i inventurama. Od 2015. uključena je u preko 20 volonterskih projekata, uključujući kulturne festivale, humanitarne akcije, sportske događaje i edukativne programe. Volontirala je u udruzi Portić, Liburnia film festivalu, Europskim sveučilišnim igrama, projektu "Rijeka Run", te mnogim znanstvenim i književnim manifestacijama Filozofskog fakulteta u Rijeci. Sudjelovala je na više od 30 stručnih webinarima i e-tečajeva organiziranih pri Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu te na ciklusima međunarodnih webinarima o poljskom jeziku i interkulturalnoj komunikaciji. Objavila je više kratkih priča u časopisima "Eridan", "Ubiq", "Marsonic" i "Inkluzivni kotač". Njezini prijevodi uključuju poeziju poljskih autora, a lektorski radovi obuhvaćaju znanstvene i publicističke naslove, uključujući prijevode povijesnih i žanrovskih knjiga. Autorica je i dvaju znanstvenih radova objavljenih u časopisima "Acta Iadertina" i "Metodički obzori". U "Magazinu" Gradske knjižnice Rijeka objavila je preko 20 osvrti i prikaza knjiga, stripova i književnih tema. Sudjelovala je u studentskim intervjuima i promicanju kulturnih aktivnosti na mrežnim portalima. Dobitnica je više priznanja za volonterski rad i angažman u studentskim i kulturnim inicijativama.

Vjekoslava Jurdana

Rođena je u Rijeci gdje je završila studij južnoslavenskih jezika i književnosti. Ondje je i doktorirala s tezom o ulozi povijesti i prostora u opusu Drage Gervaisa. Permanentno objavljuje znanstvene i stručne tekstove s područja teorije i povijesti književnosti te eseje i prikaze raznolike tematike. Redovita je sveučilišna profesorica na Fakultetu za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. Objavila je pet znanstvenih monografija i stotinjak znanstvenih i stručnih radova u zemlji i inozemstvu. O temi egzila, emigracije i nostalgije u književnosti izlagala je i u Washingtonu

te Chicagu, a u Sidneyu je objavila opsežnu znanstvenu studiju. Višestruko je nagrađivana za svoj znanstveni i stručni rad, primjerice, Posebno priznanje Grada Opatije za doprinos u očuvanju i njegovanju tradicijske baštine (2010.) te Nagrada Grada Opatije za područje kulture (2016.) Dobila je i državnu nagradu „Ivan Filipović“ u području znanstvenog i stručnog rada. U ime Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske, ta joj je nagrada uručena u Hrvatskom saboru 2016. godine. Uz svoj znanstveni rad, piše i poeziju i prozu te je članica Društva hrvatskih književnika (DHK) u Zagrebu te Istarskog ogranka DHK. Objavila je četiri samostalne pjesničke zbirke i jednu vrlo popularnu dječju slikovnicu koja je uprizorena i kao kazališna predstava, a mnoge njezine pjesme i priče objavljene su u skupnim zbirkama, zbornicima i časopisima. Višestruko je nagrađivana i za svoj književno umjetnički rad (natjecanja, smotre i književni natječaji). Mnoge njezine pjesme su uglazbljene te je nagrađivana i na glazbenim festivalima. Nadalje, uredila je i recenzirala niz književno umjetničkih djela drugih autora te je bila izbornica na skupnim književnim manifestacijama i natjecajima. U njezinu znanstvenom i stručnom radu te u umjetničkom stvaralaštvu glavno područje njezina zanimanja jest književna teorija i povijest književnosti, posebice čakavska književna riječ te zavičajna baština Istre, Hrvatskog primorja i otoka. Utemeljiteljica je i voditeljica međuinstitucijskoga znanstvenoistraživačkog projekta „Viktor Car Emin i njegova uloga u razvoju hrvatskog školstva i dječje književnosti u Istri“ (Centar za istraživanje dječje književnosti i kulture Učiteljskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli). Članica je američkog udruženja Association for Slavic, East European, and Eurasian Studies (ASEES), Hrvatskog društva istraživača dječje književnosti (HIDK), Centra za istraživanje dječje književnosti i kulture (Učiteljski fakultet u Zagrebu, CIDKK), Katedre Čakavskog sabora Lovran, Katedre čakavskih pjesnika / Ustanova "Ivan Matetić Ronjgov", Katedre Čakavskog sabora „Bakarskoga kraja“, Istarskog ogranka Društva hrvatskih književnika u Puli i Društva hrvatskih književnika u Zagrebu (DHK).

KULTURNO VIJEĆE ZA MUZEJSKU DJELATNOST I VIZUALNE UMJETNOSTI

Vilma Bartolić

Diplomirala je povijest umjetnosti i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Zaposlena je u Muzeju grada Rovinja-Rovigno – Museo della città di Rovinj-Rovigno na radnom mjestu ravnateljice. Radila je u Muzeju moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci kao kustosica voditeljica Zbirke slikarstva, Zbirke crteža i Zbirke Slavko Grčko. Kurirala je veći broj izložbi kojima se tematizira muzejski fundus te samostalne i skupne izložbe suvremenih hrvatskih umjetnika. U MMSU stekla uvjete za stručno zvanje muzejske savjetnice. Poseban interes vezan je uz muzejski fundus, njegovu obradu, očuvanje, digitalizaciju, promociju te probleme suvremene muzejske prakse. Aktivno prati umjetničku produkciju s naglaskom za područje suvremenog slikarstva, crteža, grafike i skulpture. Članica je ICOM Hrvatska.

Jolanda Todorović

Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, stekavši zvanje profesora umjetnosti i profesora sociologije, te je potom stekla zvanje kustosa. Radila je kao kustos Galerije portreta u Tuzli te kao voditeljica Galerije Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu. Bavila se likovnom kritikom koju je objavljivala u novinama, časopisima, katalozima i vodila privatnu galeriju u Opatiji. Jedna je od osnivačica i članova Društva povjesničara umjetnosti Rijeke, Istre i Hrvatskog primorja. Radila je kao stručna suradnica za muzejsku djelatnost, galerijsku i likovne djelatnosti pri Odjelu gradske uprave za kulturu Grada Rijeke, te je bila voditeljica Službe za koordinaciju programa u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku i galeriji Kortil u Gradu Rijeci. Nakon osnivanja ustanove, radila je kao privremena ravnateljica Hrvatskog kulturnog doma na Sušaku, te kasnije kao voditeljica Galerije Kortil. Bila je vanjska suradnica predavač *Muzejsko galerijske prakse* na Odsjeku povijesti umjetnosti Filozofskog fakulteta u Sveučilišta u Rijeci. Završila niz dodatnih edukativnih programa iz područja nevladinog sektora, pisanja projekata, menadžmenta volontera, EU fondovi; pohađala edukaciju Applause Please, programa Učionica Rijeka2020. u razdoblju od svibnja 2018. do rujna 2019. godine. Jedna od osnivača Društva povjesničara umjetnosti Rijeke, Istre i Hrvatskog primorja 1992.godine, članica Društva povjesničara umjetnosti Rijeke, članica Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA.

Hrvoje Urumović

Djeluje u području likovnih umjetnosti, pretežito kiparstvu, te se bavi svim vidovima oblikovanja u prostoru. Od strane brojnih teoretičara iz područja likovne umjetnosti okarakteriziran je kao ponajbolji suvremeni kipar portretist danas, a o njegovim su radovima i izložbama pisali brojni ugledni teoretičari i povjesničari umjetnosti. Prepoznatljiv je po vrlo zahtjevnim prostornim intervencijama u javnim urbanim, sakralnim, muzejskim i drugim prostorima. Kontinuirano je voditelj ili suradnik na poslovima rekonstrukcije i restauracije kiparske baštine u Hrvatskoj. Autor je brojnih javno izvedenih radova koji se nalaze diljem Republike Hrvatske i inozemstva. Kontinuirano izlaže u izložbeno-galerijskim prostorima, kako na samostalnim tako i na skupnim izložbama, te je prisutan na većini kiparsko-arhitektonskih natječaja u Hrvatskoj i inozemstvu. Diplomirao je na Odsjeku za kiparstvo Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu i završio je poslijediplomski studij na Akademiji za likovno umetnost i oblikovanje u Ljubljani, gdje je stekao zvanje magistra umjetnosti. Nastavno je bio angažiran na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci na Katedri za kiparstvo, te trenutno obnaša funkciju Dekana na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, te je uz nastavni rad pri matičnoj instituciji bio angažira u raznim odborima, povjerenstvima i na čelnim funkcijama.

Maja Franković

Nastavu iz područja keramike i crtanja pohađala je pri avangardnom centru Camden Art Centre u Londonu. Diplomirala je grafiku i povijest umjetnosti na Odsjeku za likovne umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, a magistarski studij grafike završila je na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani. Od 1991. do danas višekratno je boravila u ateljeima Cité Internationale des Arts u Parizu, gdje je realizirala veći broj grafika i knjiga umjetnika za što je dobila najviša hrvatska i međunarodna priznanja. Studijske višemjesečne i godišnje boravke provela je u Londonu (1970./71.), u New Yorku (1980., 1981.) te u Parizu (redovito od 1991. do 2024.) te svakodnevno od 2005. do 2009. godine. Na Sveučilištu u Rijeci započinje 1988. godine svoju sveučilišnu karijeru profesora umjetničkih grafičkih tehnika, umjetničkih knjiga i bibliofilskih izdanja. Inicirala je osnivanje Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci te je autorica koncepta i programa novoosnovane Akademije koji je još uvijek na snazi. U periodu 2011.-2012. dekanica je Akademije gdje je do 2018. godine radila kao redovita profesorica u trajnome zvanju. Gost-profesor je na specijalističkom studiju iz litografije u grafičkom centru Fondazione Il Bisonte u Firenci 2003. godine. U periodu 2001. do 2005. članica je Poglavarstva Grada Rijeke za područje kulture te se izborila za najveći proračun za kulturu do tada. U više je navrata članica povjerenstava Ministarstva kulture RH za područje vizualnih umjetnosti kao i za dodjelu državne nagrade Vladimir Nazor za područje likovnih i primijenjenih umjetnosti. Od 2009. do 2013. predsjednica je Upravnog vijeća Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci. Od 2005. do 2009. živi i radi u Parizu gdje obnaša diplomatsku dužnost ministra savjetnika pri Stalnoj misiji Republike Hrvatske pri UNESCO-u. U toj je međunarodnoj agenciji UN-a bila aktivna članica brojnih međunarodnih odbora. Od 1981. godine do danas predstavila se je na 80 samostalnih izložbi i sudjelovala je na više od 390 hrvatskih i međunarodnih bijenala i trijenala grafike širom svijeta. Od 2012. sudjeluje u projektu EU pod nazivom Password-Printmaking kao jedan od partnera sedam europskih zemalja. Umjetnička je voditeljica Galerije Eugen K. u Memorijalnoj kući književka Eugena Kumičića u Breču od 1999. godine, a koju vodi Udruga Jenio Sisolski. Do danas je u tom prostoru organizirala više od 70 izložbi likovnih umjetnika iz Rijeke, Primorsko-goranske županije i čitave Hrvatske i Europe Tiskala je 31 grafičku mapu, sama ili u suradnji s renomiranim hrvatskim grafičarima i književnicima (Luko Paljetak, Julijana Matanović, Lilijana Domić...), više od 150 bibliofilskih izdanja knjiga umjetnika kao i brojnih objekata rukom rađenog papira. Autor je, koautor, urednik i/ili grafički urednik 17 knjiga i publikacija iz područja umjetnosti, netoksične grafike, povijesti umjetnosti, glagoljice i skupova o književnicima i umjetnicima. Njeni se radovi, grafike i knjige umjetnika, nalaze u brojnim muzejima, galerijama, knjižnicama, javnim prostorima i privatnim zbirkama diljem Hrvatske i svijeta. Dobitnica je petnaest nacionalnih i 5 međunarodnih nagrada za svoje grafike.

Tevž Logar

Djeluje kao samostalni kustos, urednik i autor. Kurirao je ili su-kurirao brojne skupne i samostalne izložbe, uključujući Bijenale Art Encounters – Bounding Histories. Whispering Tales (2025); 10. izdanje Trijenala suvremene umjetnosti – U3 (2024); Lost in the Moment That Follows, Zbirka Ovidiu Șandor (2023); Larisa Sitar: Robust Boast (2022); When in Doubt, Go to a Museum (2021); Igor Eškinja: Exposures (2021); Trijenale, 54. Zagrebački salon – Bez anestezije (2019); Borderline

Relation (2018); Ulay: I Other (2017); Vadim Fishkin: Light Chaser (2016); Ulay: Irritation (2015); Crossings (2014); Jasmina Cibic: For Our Economy and Culture za Slovenski paviljon na 55. Venecijanskom bijenalu (2013); Bas Jan Ader (2012); Tanja Ostojić: Body, Politics, Agency (2012); Accretions II (2011), i dr. Suradnik je brojnih institucija, galerija, zbirki i izdavača, među kojima su: Moderna galerija Ljubljana; Muzej moderne i suvremene umjetnosti, Łódź; Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Torino; Kunsthalle Praha; TBA21, Beč; Zbirka Ovidiu Șandor, Temišvar; Kunsthalle, Bratislava; Bijenale grafičkih umjetnosti, Ljubljana; Muzej moderne i suvremene umjetnosti, Rijeka; Ludwig Museum, Budimpešta; James Gallery, New York; VOX, Montreal; Cooper Gallery, Dundee; American University Beirut; CAC Geneve; Kontakt Collection, Beč; Nacionalna galerija Kosova; Galerija Gregor Podnar; Suprainfinit, Bukurešt; Mousse Publishing, Milano; Routledge, New York; i Artforum, New York. Za 58. Venecijanski bijenale 2019. godine surađivao je s Paviljonom Republike Sjeverne Makedonije kao kustoski savjetnik te s Paviljonom Republike Kosovo kao autor teksta. Godine 2018. uredio je monografiju o radu hrvatskog konceptualnog umjetnika Gorana Trbuljaka. Od 2009. do 2014. bio je umjetnički direktor Galerije Škuc u Ljubljani te predavač povijesti umjetnosti 20. stoljeća na Akademiji vizualnih umjetnosti (AVA) u istom gradu. Bio je scenarist dugometražnog dokumentarnog filma Project Cancer: Ulayev dnevnik od studenog do studenog (2013.) i suosnivač Ulay Foundation (2014.) u Amsterdamu, gdje danas djeluje kao član Savjetodavnog odbora. Živi u Rijeci, Hrvatska.

KULTURNO VIJEĆE ZA INOVATIVNE UMJETNIČKE I KULTURNE PRAKSE

Mihael Giba

Rođen je u Varaždinu a danas živi u Zagrebu. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, nakon čega 2003. godine upisuje studij slikarstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Diplomirao je 2008. godine u klasi prof. Nine Ivančić uz dekanovu nagradu za izvrsnost. Umjetničku praksu od samih početaka gradi kroz kombinaciju analognih i digitalnih medija s izraženim interesom za multimediju, interaktivne sustave i kritički odnos prema društvenim i tehnološkim fenomenima. Kao multimedijalni umjetnik, Giba stvara radove koji nerijetko u sebi nose dozu humora, ali istovremeno zadržavaju snažnu kritičku oštricu. Njegovi projekti u formi instalacija, video mapinga, audiovizualnih radova, proširene stvarnosti i digitalnih intervencija propituju odnose između tehnologije, svakodnevice i kulture. Od 2008. godine ostvario je više od pedeset samostalnih i skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, među kojima se ističu nastupi u Galeriji VN, Umjetničkom paviljonu u Zagrebu, Salonu Galić, Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, Galeriji P74 u Ljubljani te na festivalima poput Steirischer Herbst u Grazu i TheWrong Biennale. Bio je finalist prestižnih nagrada Radoslav Putar (2013.) te HT nagrade (2010., 2018.), a dobitnik je 3. nagrade 33. Salona mladih 2016. godine. Član je Hrvatske udruge likovnih umjetnika Split i Greta Creative Networka, a od 2013. do 2023. bio je član Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Osim vlastitog umjetničkog rada, Giba kontinuirano djeluje i kao producent, istraživač i suradnik na brojnim projektima u području kulture, novih medija i vizualne umjetnosti. Dio je osnivačkog tima Galerije Greta u Zagrebu, gdje od 2011. sudjeluje u realizaciji brojnih izložbi i multimedijских događanja. Od 2010. godine vodi i produkciju Festivala Interface, posvećenog eksperimentalnom filmu i videu. Tijekom tri uzastopna izdanja Venecijanskog bijenala (2017., 2019., 2022.) bio je angažiran kao suradnik za web i multimediju na hrvatskim paviljonima. Sudjelovao je i na međunarodnim projektima poput *Realities in Transition*, *Soundswéird*, *Remote Lab*, *PAIC – Participatory Art for Invisible Communities*, *PROSTOR* i *FASIH*, u sklopu kojih razvija interaktivne i edukativne sadržaje koji povezuju umjetnost, tehnologiju i društveni angažman. Giba je od 2023. godine zaposlen kao umjetnički suradnik na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci gdje vodi brojne radionice, kolegije i projekte u području multimedije, proširene stvarnosti i edukativne tehnologije čime dodatno doprinosi vidljivosti studentskih i suvremenih umjetničkih praksi. U pedagoškom kontekstu ranije je bio vanjski suradnik na Umjetničkoj akademiji u Splitu (2009.–2015.) gdje je kao asistent sudjelovao u brojnim nastavnim i izložbenim aktivnostima. Kroz godine je vodio i niz radionica u suradnji s Bacačima sjenki, Kontejnerom, ALU Zagreb i drugim institucijama i udrugama, uključujući projekte digitalnog mapiranja, video mapinga, IoT-a, XR-a i edukativnog biodizajna. Dobitnik je nagrade za nastavnu izvrsnost Sveučilišta u Rijeci

2025. godine te nagrade Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci za izvrsnost u prijavi i realizaciji nacionalnih, međunarodnih i EU projekata iste godine. Uz akademski i umjetnički rad, Mihael Giba djeluje i kao stručni suradnik za multimediju brojnim umjetničkim i kulturnim organizacijama, institucijama i hrvatskim umjetnicima. Dugogodišnji je suradnik udruge Kontejner | biro suvremene umjetničke prakse te Udruženja hrvatskih arhitekata (UHA), s kojima razvija web, digitalne i interdisciplinarne projekte. Također surađuje s tvrtkama, festivalima i marketinškim agencijama, za koje razvija interaktivne instalacije, videoigre i aplikacije za pametne uređaje namijenjene promociji, edukaciji i inovativnim prezentacijama.

Ivica Mitrović

Izvanredni je profesor na Odsjeku za dizajn vizualnih komunikacija Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu. Od 2001. godine radi na promociji i uvođenju kritičkog dizajna, a kasnije i spekulativnog dizajna kao novih specijalizacija u području dizajna u Hrvatskoj i regiji. 2012. godine objavljuje knjigu "Dizajniranje novih medija, Dizajn i novi mediji – hrvatski kontekst (1995 – 2010)" koja donosi pregled hrvatske scene u području dizajna u novim medijima. Zajedno s Olegom Šuranom bio je kustos predstavljanja Republike Hrvatske na XXI. međunarodnoj izložbi Triennale di Milano (2016.). Suurednik je knjige "Beyond Speculative Design: Past – Present – Future" (2021.) objavljene u okviru međunarodnog projekta SpeculativeEdu koji je koordinirao. Dio je tima i kustos diskurzivnog programa hrvatskog paviljona na ovogodišnjem 18. Venecijanskom bijenalu, međunarodnoj izložbi arhitekture, te suurednik knjige "Dizajn u suživotu – refleksije o sustavnim promjenama". Svojim radom neprestano propituje definiciju i današnju ulogu dizajna u društvu. Njegov pedagoški i istraživački rad prepoznat je u domaćoj i međunarodnoj akademskoj zajednici. Pozivan je kao gost predavač ili voditelj radionica na uglednim ustanovama u zemlji i inozemstvu. Izlagao je i prezentirao svoj rad na relevantnim domaćim i međunarodnim izložbama i festivalima dizajna i novih medija. Radovi su mu prezentirani i u izdanjima značajnih međunarodnih izdavača. Kroz svoju istraživačku praksu bavi spekuliranjem o novim tehnološkim, ali i društvenim, ekonomskim i političkim konstelacijama budućnosti korištenjem dizajna kao medija. Kroz imaginaciju i radikalni pristup, koristeći dizajn kao medij, koristi spekulativnu praksu koja potiče na razmišljanje, podiže svijest, propituje, provocira djelovanje, otvara rasprave te ima potencijal ponuditi alternative nužne današnjem svijetu.

Potreba za reagiranjem, refleksijom mogućih implikacija globalnih klimatskih, ali i tehnoloških, ekonomskih i političkih budućnosti u lokalnom kontekstu Jadrana, udaljenom od europskih urbanih i tehnoloških centara, "s ruba Europe", kroz tzv. "mediteranski spekulativni pristup", u suradnji s Olegom Šuranom, rezultirala je serijom dizajnerskih istraživačkih radova koja se bavila aktualnim globalnim temama. Fokusirajući se na niz globalnih fenomena i trendova, od „pametnih gradova“ budućnosti, tj. privatnosti u novim ekonomijama takvih gradova; pouzdanosti društvenih mreža i sustava ocjenjivanja u kontekstu ekonomija temeljenih na turizmu; rastućeg fenomena automatizacije na lokalnoj razini; klimatskih promjena i budućnosti mora; do otpornosti lokalnih "podmorskih" samoorganizirajućih zajednica. Kroz ove projekte, pokušava, potaknuti raspravu unutar lokalne zajednice, među stručnjacima i građanima o cijelom nizu mogućih scenarija budućnosti. Bio je dopredsjednik Hrvatskog dizajnerskog društva, a trenutačno je pročelnik Odsjeka za dizajn vizualnih komunikacija Umjetničke akademije u drugom mandatu.

Iva Kovač

Dvadeset godina aktivno djeluje na hrvatskoj i međunarodnoj umjetničkoj sceni kao umjetnica (od 2012. članica umjetničkog dua Fokus grupa) dok je kao kulturna radnica kroz različite organizacije djelatna već više od petnaest godina. 2008. diplomirala studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, studirala je DAI Art Praxis na Dutch Art Institute u Arnhemu u Nizozemskoj a pohađala je i brojne izvaninstitucionalne edukativne programe poput SCCA škole za kustose u Ljubljani, Centra za Mirovne studije i Centra za ženske studije u Zagrebu. Kurira, uređuje, piše i surađuje s različitim institucijama i organizacijama u kulturi, u Hrvatskoj i u inozemstvu. Središnji interes za suvremenu vizualnu umjetnost, kritičke, feminističke, dekolonijalne i konceptualne prakse je kroz višegodišnji rad upotpunila i u transdisciplinarnom području (izvedbene umjetnosti, ples, glazba, film, diskurzivni programi, edukativni programi). Od 2021. do danas programska je direktorica ljubljanske organizacije Mesto žensk — Društvo za promociju žena u kulturi. U suradnji

sa timom i brojnim vanjskim partnerima bira i vodi transdisciplinarni godišnji program, te umjetnički vodi Međunarodni festival suvremene umjetnosti Mesto žensk. Istaknutiji kustoski projekti su: Jug u nama — serija izložbi, performansa, predstava te diskurzivni program na temu dekolonizacije jugoistočne Europe, koji je prvi puta predstavljen 2022. u sklopu 28. festivala Mesto žensk a 2024. u izmijenjenoj varijanti pod nazivom Looking-A-Way u umjetničkom prostoru Tranzit.sk u Bratislavi. Serija izložbi, predavanja i radionica Arheologija otpora — Korektiv za budućnost predstavljena je 2023. u sklopu 29. Međunarodnog festivala Mesto žensk. Sljedeće 2024. godine se u manjem opsegu seli u Galeriju Podroom, Kulturnog Centra Beograd. Kovač je u istoj je godini, u suradnji s Albertom Berzosom, Ewom Chomicka te Elizom Proszczuk pripremila konferenciju Connecting Lines na temu ekologije, feminizma i skrbi.

2025. godine je s Bettinom Knaup i Mónica Mayer pokrenula projekt Infrastructures of Care: on archival chain reactions na temu prekarnih arhiva feminističke umjetnosti. Ovaj projekt će se zaključiti kuriranjem izložbom u ljubljanskom Muzeju suvremene umjetnosti Metelkova 2026. godine. Bila je programska koordinatorica HDLU u galerijama PM i Prsten u Zagrebu od 2010. do 2012. te kustosica u Galeriji SIŽ u Rijeci od 2013. do 2015. Od 2017. do 2021. je vodila program umjetničke organizacije GSG u Rijeci u suradnji s Milijanom Babić, gdje je pokrenula i uredila prva tri izdanja dvojezičnog Časopisa za suvremena umjetnička i društvena zbivanja — GSG. Iva Kovač je članica umjetničkog dua Fokus grupa kojega je osnovala s Elvisom Krstulovićem 2012. godine. Fokus grupa kroz izložbene, izdavačke i edukativne projekte istražuje područja (povijesti) umjetnosti, dizajna i arhitekture te u svom radu nastoji uspostaviti kritički okvir za čitanje umjetničkog, ekonomskog i političkog okruženja u kojem djeluje. Fokus grupa je između ostalog izlagala u Kunstpavilion Innsbruck, Kunstverein Harburger Bahnhof Hamburg, MSU Zagreb, Fundació Antoni Tàpies Barcelona, Muzeju savremene umjetnosti u Beogradu, neue Gesellschaft für bildende Kunst (nGbK), Berlin, Bunkier Sztuki Krakov, Onomatopée Eindhoven, Kulturni centar Tobačna 001, Ljubljana, Industrijsko art bienale, MSUM Rijeka, La Box / ENSA, Bourges, Rotor, Graz, Künstlerhaus Beč, State of Concept, Atena, MSUM Ljubljana, ŠKUC galerija, Ljubljana, Calvert London, tranzit.sk Bratislava, Transmission Glasgow, Muzej suvremene umjetnosti u Vroclavu, Muzej suvremene umjetnosti u Varšavi. Od recentnijih projekata Fokus grupe treba istaknuti suradnju sa slovenskim istraživačem Galom Kirom na umjetničkom istraživanju povijesnog revizionizma u javnom prostoru kroz projekt u nastajanju Monumentlist.eu. Kao i seriju radova i tekstova povezanih s riječkom preradom šećera poput umjetničkog priloga znanstvenom časopisu ARTMargins gdje je objavila članak pod naslovom A Room with a Landscape: Vedutas from the Palace of the Privileged Company of Trieste and Rijeka. Više o tim i drugim projektima na fokusgrupa.net.

Igor Gržetić

Školu Primijenjenih umjetnosti – smjer: kiparski dizajn, završio 2000. te je iste godine upisao studij likovne umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Godine 2008. završio Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, smjer primijenjene grafike, u klasi prof. Jasne Šikanje. Diplomirao je na temu 'Geneze ikonologije' pod mentorstvom prof. dr. sc. Marine Vicleje Matijašić, a potom je svoje (jednogodišnje) istraživanje pretočio u gostujuća predavanja na Odsjeku za povijest umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Još tijekom srednjoškolskog obrazovanja započeo je njegov umjetnički put koji ga je proveo kroz mnoga samostalna i skupna predavanja. U svojim izložbenim projektima uglavnom je ostajao u domeni eksperimentiranja grafikom, računalnom grafikom, grafičkim dizajnom i videom, najčešće propitujući teme iz korpusa teorije likovnosti, psihologije, sociologije i filozofije. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika. Od 2004. godine analitičke tekstove i studije iz područja teorije i povijesti umjetnosti objavljivao je u riječkom časopisu za umjetnost i kulturu 'Re', u kojem je do 2009. obnašao funkciju urednika rubrike Likovnosti. Zajedno s kolegama Lenom Franolić i Marinom Dlakom između 2009. i 2013. godine, u svojstvu glasnogovornika, vodio je Kulturno-umjetnički laboratorij [KUL•], udruženje osnovano s ciljem istraživanja i promoviranja različitih segmenata suvremene likovnosti. Programe udruge od samog je početka prepoznalo i financijski podržalo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske. Od inicijativa [KUL•]-a valja izdvojiti međunarodne skupne izložbe organizirane u sklopu aktivističko-umjetničkog festivala 'Prvomajski inkubator' te Festival eksperimentalnog filma i videa koji je pored Krka, 2012. godine organiziran i u riječkom Art kinu 'Croatia' kada je kao jedan od filmova prikazan 'Four Roses' međunarodno poznatog nezavisnog filmaša Krisa De Meestera. Sretan spoj bavljenja praksom i teorijom omogućio mu je upuštanje u kuriranje različitih izložbeno-istraživačkih

projekata te svih izložbi i festivala što ih je organizirao [KUL•]. Po završetku studija započeo je niz uspješnih suradnji s brojnim institucijama i asocijacijama i to uglavnom na području stručnog savjetovanja, dizajna i informiranja. Neki od dosadašnjih suradnika bili su: Centar za ikonografske studije Sveučilišta u Rijeci, Grad Krk, Centar za kulturu Grada Krka, Turistička zajednica Grada Krka, TKD Ponikve d.o.o. Krk, KD Vecla d.o.o. Krk, Gradsko društvo Crvenog križa Krk, DV Katarina Frankopan Krk, OŠ Fran Krsto Frankopan Krk, Srednja škola Hrvatski kralj Zvonimir Krk, Centar za socijalnu skrb Krk, Općina Dobrinj, Općina Omišalj, Općina Baška, Općina Malinska-Dubašnica, Općina Vrbnik, Općina Punat, Arvalis j.d.o.o., Udruga ParNas Rijeka, Udruga Arterija Rijeka, Udruga za promicanje vizualne umjetnosti i kulture Trag Rijeka, Udruga kreativni Krk, Udruga Pontes Krk, Udruga Rukotvorine Krk, Udruga antifašističkih boraca i antifašista otoka Krka, Savez antifašističkih boraca i antifašista Primorsko-goranske županije, Muzej Pachen, Rockenhausen (Njemačka), Socijaldemokratska partija Hrvatske, Primorsko-goranski savez. Više od dva desetljeća suradnik je a potom i djelatnik Centra za kulturu Grada Krka te stalni stručni suradnik Grada Krka i Turističke zajednice Grada Krka. Od 1. srpnja 2025. godine imenovan je ravnateljem Centra za kulturu Grada Krka na četverogodišnji mandat.

Marta Glažar

Diplomirana je magistra kulturologije s preko 10 godina profesionalnog iskustva u području kulturnog menadžmenta, marketinga i vođenja projekata. Završila je prijediplomski (2010. – 2013.) i diplomski studij Kulturologije (2013. – 2015.) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci gdje je stekla temeljito razumijevanje kulturnih politika, umjetnosti i društvenih procesa, a dodatno se usavršavala kroz programe menadžmenta u kulturi, projektno upravljanje i razvoj organizacija civilnog društva. Profesionalno iskustvo stjecala je kroz raznovrsne uloge u javnom, privatnom i civilnom sektoru. Trenutno (od siječnja 2025.) radi kao voditeljica projekta GenZ za karijere budućnosti „Z-FUTURE” u Udruzi 3. zmaj gdje je odgovorna za cjelokupno planiranje, koordinaciju i provedbu projektnih aktivnosti, vođenje tima, praćenje ostvarenja ciljeva, komunikaciju s partnerima i dionicima kao i administraciju i izvještavanje prema donatorima. Poseban fokus stavlja na razvoj sadržaja i metodologije programa te strateški razvoj udruge. Od 2023. radi kao voditeljica odjela marketinga u marketinškoj agenciji Rivira d.o.o. u Rijeci gdje razvija poslovne i marketinške strategije, kreira medijske sadržaje za društvene mreže i web stranice te vodi projekte i velike manifestacije. Odgovorna je za projektno planiranje, izradu proračuna, koordinaciju sudionika, fundraising, osiguravanje sponzorstava i tehničku produkciju manifestacija. U razdoblju od 2021. do 2023. radila je na Sveučilištu u Rijeci kao stručna suradnica u Centru za inovacijske inicijative. Sudjelovala je u pripremi i provedbi EU projekata, projektnom planiranju, izradi proračuna, provedbi nabava i cjelokupne organizacije velikih događaja poput Noći istraživača 2022. Doprinosila je jačanju inovacijskog kapaciteta Sveučilišta te radila na strateškim dokumentima institucije.

Kao koordinatorica kulturnog programa Lungomare Art pri RIJEKA 2020 d.o.o. (2018. – 2020.), tijekom trajanja riječke titule Europske prijestolnice kulture bila je zadužena za razvoj, izradu i postavljanje trajnih umjetničkih produkcija diljem Primorsko-goranske županije (Brseč, Lovranska Draga, riječka ribarnica, Baška). Upravljala je projektnim planiranjem, izradom proračuna, organizacijom aktivnosti i osiguravanjem pravovremene i ekonomične realizacije projekata. Prije toga, u Shuttle Tours d.o.o. u Zadru (2016. – 2017.), radila je kao administrativna asistentica i referentica u marketingu. Ondje je razvijala komunikacijske alate, vodila izradu web stranica i multimedijalnih sadržaja te kreirala nove kulturne ture i programe s područja posebnih interesa.

Svoje prvo radno iskustvo stekla je kao demonstratorica u nastavi na Filozofskom fakultetu u Rijeci (2013. – 2015.), na kolegijima profesora dr. sc. Nenada Fanuka Uvod u sociologiju, Uvod u kulturalne studije, Sociologija kulture. Uz profesionalni angažman vrlo je aktivna i u volonterskom sektoru. Članica je Udruge 3. zmaj od 2010. godine, a od 2021. obnaša funkciju predsjednice udruge, pritom vodeći strateški razvoj, planiranje i koordinaciju manifestacija kao što su Rikon i Expo Gamera. Vodila je i projekte poput Bal vampira (2016.) te bila članica organizacijskog odbora europske konvencije fantastike Futuricon 2020. Sudjelovala je kao koordinatorica i asistentica na Liburnia Film Festivalu, međunarodnim konferencijama na Sveučilištu u Rijeci te projektu Malik fes. Tijekom studija sudjelovala je kao suorganizatorica i izlagačica na izložbi „Mjesta pamćenja: između povijesti i zaborava“, koju su organizirali Udruga Škatula i Filozofski fakultet u Rijeci. Volontirala je i na brojnim drugim festivalima i manifestacijama poput: Zadar Outdoor Festival (2017), Liburnia Film Festival (2013, 2014), konferencije Strategies of Symbolic Nationbuilding in

South Eastern Europe (2014) i Literature, Culture and the Fantastic: Challenges of the Fin de Siècle, konferencija (2012), DORF, festival dokumentarnog rock filma (2012), Legendfest, festival narodnih priča, legendi i mitova Istre (2010).

KULTURNO VIJEĆE ZA ZAŠTITU I OČUVANJE KULTURNIH DOBARA

Nana Palinić

Redoviti je profesor i znanstveni savjetnik iz područja tehničkih znanosti, polja arhitekture i urbanizma. Rođena je u Rijeci, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala je 1985. na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao najbolji student završne godine Arhitektonskog fakulteta nagrađena je 1984. *Nagradom APZ-a*. Na istom je fakultetu, na poslijediplomskom studiju Graditeljsko naslijeđe 1997. magistrirala s temom "Teatro Fenice u Rijeci – razvitak, zaštita i uređenje" te 2008. doktorirala s temom "Riječka kazališta: nastanak, kontinuitet i značenje kazališnih zgrada i scenskih prostora u razvitku urbane strukture grada". Kao arhitekt radila je u projektnim biroima *Arhiteking, Plan, Kucin i Kocijan* u Rijeci te *Atelier A* u Grazu. Od 1998. do 2007. radila je kao arhivist u Državnom arhivu u Rijeci. Od 2007. do 2022. radila je kao viši predavač, docent, izvanredni i redoviti profesor na Građevinskom fakultetu u Rijeci gdje je bila nositelj kolegija Povijest konstrukcija, Projektiranje zgrada, Građevinske konstrukcije, Javne zgrade i prostori, Industrijska graditeljska baština i Graditeljstvo u turizmu. Na istom Fakultetu bila je predstojnik je Zavoda za prometnice, organizaciju i tehnologiju građenja i arhitekturu (2012.-2016.) prodekan za nastavu (2015.-2020.) i šef Katedre za arhitekturu i urbanizam (2020.-2022.). Godine 1995. položila je stručni ispit za odgovornog projektanta u Ministarstvu prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja Republike Hrvatske, a 2003. stručni ispit za zvanje arhivista u Ministarstvu kulture RH – Hrvatskom državnom arhivu. Bavi se istraživanjem i valorizacijom graditeljskog naslijeđa Rijeke i riječke regije. Tekstove o istraživanju povijesti riječke arhitekture, posebno zgrada za kulturu, zdravstvo, promet i industriju objavljuje u domaćoj i stranoj periodici. Kao autor i koautor objavila je 5 autorskih knjiga, 10 uredničkih knjiga, više od 100 znanstvenih i stručnih članaka i više od 120 projekata, izložbi i studija. Sudjelovala je na 20 međunarodnih i domaćih znanstvenih i stručnih skupova te na 9 znanstveno-istraživačkih projekata, od kojih je na 4 bila voditelj. Autorica je i koautorica izložbi "*Teatro Fenice*", "*125 godina riječke željeznice*", "*Rječina i Zvir – regulacija i revitalizacija*", "*125 godina električne energije u Rijeci*" kao i istoimene monografije. Jedan je od autora istraživačkih projekata i izložbi "*Arhitektura secesije u Rijeci*" i "*Arhitektura historicizma u Rijeci*" Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci. Član je više strukovnih udruženja iz područja arhitekture, povijesti i kulture: *Udruženja hrvatskih arhitekata, Društva arhitekata Rijeke, Društva povjesničara umjetnosti Rijeke i hrvatskog primorja, Hrvatskog arhivističkog društva, Arhivističkog društva Rijeka – Pazin, Povijesnog društva Rijeka, Matice Hrvatske* te *Udruge Pro Torpedo*.

Sudjelovala je u radu 22 stručna povjerenstva i odbora, između ostalih u *Hrvatskom vijeću za kulturna dobra Ministarstva kulture RH* (2014.-2028.) i *Kulturnom vijeću za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara Grada Rijeke* (2019.-2025.). Aktivno radi na engleskom i talijanskom a služi se njemačkim jezikom. Dobitnica je Povelje Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske "Radovan Ivančević" za 2016. godinu, za monografiju *Riječka kazališta - nastanak, kontinuitet i značenje kazališnih zgrada i scenskih prostora u razvitku urbane strukture grada*, Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2017. godini za izuzetan doprinos istraživanju povijesti hrvatske i riječke arhitekture i sveobuhvatno istraživanje arhitekture kazališta Rijeke te Zahvalnice Sveučilišta u Rijeci za ostvarena postignuća u 2017. godini koja su pridonijela promicanju, napretku i ugledu Sveučilišta u Rijeci.

Sara Blažević

Magistra povijesti umjetnosti i magistra edukacije povijesti umjetnosti i povijesti s višegodišnjim iskustvom rada u području zaštite kulturne baštine. Trenutno zaposlena kao viša stručna savjetnica – konzervatorica dokumentaristica pri Ministarstvu kulture i medija Republike Hrvatske, Upravi za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskom odjelu u Rijeci. Ključne kompetencije obuhvaćaju prikupljanje, obradu i dokumentiranje podataka o kulturnim dobrima, izradu konzervatorskih elaborata/podloga, izdavanje upravnih i neupravnih akata iz djelokruga poslova

Područnog konzervatorskog ureda Rijeka te konzervatorski nadzor nad zaštitnim i drugim radovima. Aktivno sudjeluje u kreiranju prostornih planova i očuvanju kulturnih dobara i kulturno-povijesnih cjelina s posebnim naglaskom na područje Gorskog kotara, grobljansku i memorijalnu baštinu. Posebno je posvećena interdisciplinarnoj suradnji s institucijama iz područja kulture, prostornog planiranja i obrazovanja.

Ivan Braut

Magistar povijesti umjetnosti i magistar edukacije povijesti. Trenutno radi kao viši savjetnik - konzervator za pokretna i nepokretna kulturna dobra Ministarstvo kulture i medija RH, Upravi za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskom odjelu u Rijeci. Do 2018. godine konzervator povjesničar umjetnosti u Hrvatskom restauratorskom zavodu. Do 2024. bio je predavač (vanjski suradnik) na Odsjeku za povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci, na kolegijima: Osnove arhitekture, Osnove zaštite kulturne baštine, Metodologija analize i dokumentiranja kulturnog dobra. Uz znanstvene i stručne radove sudjelovao je na mnogim javnim izlaganjima i sudjelovao na stručnim skupovima na temu povijesti kulturnih dobara. Bio je član Kulturnog vijeća za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara Grada Rijeke; član istraživačkog tima znanstvenog projekta ET TIBI DABO: naručitelji i donatori umjetnina u Istri, Hrvatskom primorju i sjevernoj Dalmaciji od 1300. do 1800. godine kojeg financira Hrvatska zaklada za znanost (voditeljica projekta prof. dr. sc. Nina Kudiš, 2014.), suradnik u pripremi stalnog postava Kuće Klović, Grižane, Primorsko-goranska županija, Općina Vinodolska; suradnik na projektu Sedam stoljeća augustinskog samostana u Rijeci (voditeljica projekta prof. dr. sc. Nina Kudiš); suradnik u pripremi izložbe Criquenitza 1412 – život i umjetnost Vinodola u doba Pavlina u organizaciji Muzeja Grada Crikvenice (projekt je nagrađen godišnjom nagradom Hrvatskog muzejskog društva u 2012. godini); član organizacijskog odbora znanstveno-stručnog skupa Dijalozi s baštinom u organizaciji Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci.

Ivo Bogović

Profesor je hrvatskoga jezika i književnosti (mag. educ. philol. croat.) s dugogodišnjim iskustvom rada u kulturi i civilnom društvu, s posebnim naglaskom na očuvanje i interpretaciju nematerijalne kulturne baštine. Rođen u Rijeci, dugi niz godina aktivno je uključen u kulturni život Grobnišćine, gdje trenutno djeluje kao voditelj programskih aktivnosti i član predsjedništva Katedre Čakavskog sabora Grobnišćine. Član je programskog vijeća Galerije suvremene umjetnosti Grobnik. U okviru svoga rada u Katedri, pokrenuo je i vodi više strateški važnih programa, među kojima se posebno ističe projekt *Digitalizacije grobničke čakavštine*. Ovaj višegodišnji projekt, sufinanciran od strane Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske, usmjeren je na dokumentiranje, očuvanje i javnu dostupnost grobničkog čakavskog idioma kao zaštićenog nematerijalnog kulturnog dobra Republike Hrvatske. U sklopu projekta dosad su snimljena tri dokumentarna filma (o posljednjim čobanima, grobničkom siru i tišjarima), provodi se fonetska transkripcija i dijalektološka obrada snimki, a konačni cilj je izgradnja javno dostupne digitalne baze zavičajnog jezika i kulture. Pokretač projekta *Toponomastičkog atlasa Grobnišćine*, koji se realizira u suradnji s Ministarstvom kulture i medija Republike Hrvatske, Državnom geodetskom upravom i stručnjacima s filozofskih fakulteta u Rijeci i Zadru. Projekt podrazumijeva prikupljanje, obradu i digitalizaciju lokalnih toponima te njihovu interpretaciju u jezično-povijesnom kontekstu. Time se stvara vrijedan znanstveni i obrazovni resurs koji obogaćuje znanje o prostoru Grobnišćine i njegovoj jezičnoj baštini. Posebnu pažnju posvećuje radu s djecom i mladima. Voditelj je županijskog *likovno-literarnog natječaja "Darovani"*, koji se redovito provodi u osnovnim školama Primorsko-goranske županije. Kroz edukativne radionice, mentorirani rad učenika i objavu nagrađenih radova, program "Darovani" afirmira zavičajni govor kao živi jezični i identitetski element. Intenzivno radi na promociji glagoljske baštine kroz radionice za djecu i mlade. Stručni suradnik na projektu Čuvari riječi, radionicama kreativnog pisanja za djecu. Osim navedenih programa, kontinuirano sudjeluje u pripremi i provedbi kulturnih manifestacija, izložbi, koncerata, javnih predavanja i edukativnih radionica u Kaštelu Grobnik, Zavičajnom muzeju Grobnišćine i Galeriji suvremene umjetnosti Grobnik. Uz praktični rad u kulturi, njeguje i suradnju sa znanstvenim i obrazovnim institucijama. Kao ispitivač sudjelovao je u istraživanju za Istriotski lingvistički atlas, a na znanstvenom skupu "Grobnišćina: tragovi, znakovi, smjerokazi" izlagao je na temu upravljanja povijesnom baštinom. Član organizacijskog odbora znanstvenih skupova: "4th International Conference: Studies in Art

History and Archaeology of the Adriatic“ i "Grobnišćina: tragovi, znakovi, smjerokazi". Uz navedene projekte aktivno je kao jedan od autora sudjelovao i u radu Interpretacijskog centra DUBoak u Malinskoj. Kao izvorni govornik čakavskoga dijalekta, poseban naglasak stavlja na važnost očuvanja lokalnih čakavskih idioma i jezika općenito kao temelja našeg identiteta i ustrajno radi na njegovu očuvanju, vrednovanju i prijenosu budućim generacijama.

Mario Pintarić

Završio je osnovnu i srednju školu (opća gimnazija) u Ivancu te je 2012. godine upisao dvopredmetni preddiplomski studij povijesti i povijesti umjetnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Diplomirao je 2018. godine i iduće godine upisao poslijediplomski doktorski studij „Humanističke znanosti“ Sveučilišta u Zadru. Doktorska disertacija mu je financirana u sklopu natječaja „Projekt razvoja karijere mladih istraživača izobrazba novih doktora znanosti“ (Hrvatska zaklada za znanost). Doktorirao je 2022. godine s temom „Naručitelji i umjetnici u Rijeci tijekom 17. i 18. stoljeća“ (summa cum laude, mentor prof. dr. sc. Damir Tulić, komentorica izv. prof. dr. sc. Ana Mišković) te je od 2. studenog 2023. godine zaposlen na suradničko mjesto višeg asistenta na Odsjeku za povijest umjetnosti (Katedra za umjetnost ranog novog vijeka) Filozofskog fakulteta u Rijeci. U fokusu njegova istraživanja su venecijanska skulptura i altaristika od kraja 16. do početka 19. stoljeća, kao i ranonovovjekovna umjetnička baština Rijeke. Do sada je samostalno te u koautorstvu objavio 15 izvornih znanstvenih članaka u najvažnijim časopisima za povijest umjetnosti u Hrvatskoj, Sloveniji te Italiji. Sveukupno je sudjelovao na 22 znanstvena skupa od kojih je polovica bila s međunarodnim sudjelovanjem. Održao je dva pozvana gostujuća predavanja na Filozofskom fakultetu u Ljubljani te je sudjelovao na okruglom stolu „ERC AdriaArchCult Workshops Jesuits in Dubrovnik“ (voditeljica prof. dr. sc. Jasenka Gudelj). Uz to, održao je 12 javno-popularnih predavanja te je sudjelovao u pripremi 4 izložbe (2019. - 2024.) koje su bile postavljene na riječkom Korzu. Od 2019. godine aktivno sudjeluje u obilježavanju Dana svetog Vida održavanjem stručnih vodstava u nekadašnjoj isusovačkoj crkvi svetog Vida, a danas Katedrali. Također, vodio je ciklus predavanja na temu „Katedrala svetog Vida“ u sklopu Sveučilišta za 3. dob. U više je navrata o riječkoj baštini govorio na Radio Rijeci te je sudjelovao u HRT-ovoj emisiji „Kultura s nogu“. Voditelj je projekta „Kipar Pietro Stefanutti (1819. – 1858.) između Rijeke, Trsta i Venecije“ financiranog od strane Sveučilišta u Rijeci te Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladi. Bio je suradnik na sljedećim projektima: ET TIBI DABO: naručitelji i donatori umjetnina u Istri, Hrvatskom primorju i sjevernoj Dalmaciji od 1300. do 1800. godine (Hrvatska zaklada za znanost), Barokna Rijeka (Sveučilište u Rijeci), Moć, vjera i memorija: proslava i samoproslava u umjetnosti ranog novog vijeka na dodiru Serenissime i Habsburškog carstva (Sveučilište u Rijeci), MARMOREAM ERIGERE CURAVIT: fenomen uvođenja mramorne skulpture, oltara i opreme u Hrvatskom primorju (MARMORI) (Sveučilište u Rijeci). Dobitnik je Nagrade Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci za mlađe znanstvenike za izvrsnost u znanstvenoistraživačkom radu 2021. godine. Također, njegov četverogodišnji uspjeh kao doktoranda bio je istaknut na završnoj konferenciji u sklopu natječaja „Projekt razvoja karijere mladih istraživača izobrazba novih doktora znanosti“ zbog najviše ocjene u sva tri izvješća tijekom trajanja projekta. Konačno, bio je suradnik na projektu „Barokna Rijeka“ koji je u prosincu 2020. dobio prvu nagradu za znanstvenu izvrsnost u projektnim aktivnostima Sveučilišta u Rijeci u području humanističkih znanosti.

